

Lovforslag nr. L 139. Fremsat den 14. december 1988 af industriministeren (Henning Dyremose fg.)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed

§ 1

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 127 af 23. marts 1984, som æn- dret senest ved lov nr. 852 af 23. december 1987, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ved dattervirksomheder forstås dat- terselskaber samt andre virksomheder, med hvilke selskabet har en tilsvarende forbindel- se.«

2. § 5 affattes således:

»§ 5. Forsikringsvirksomhed efter denne lov må kun udøves af:

- 1) aktieselskaber,
- 2) gensidige selskaber,
- 3) pensionskasser efter kapitel 22,
- 4) udenlandske forsikringsselskaber, der har fået tilladelse (koncession) af Finanstilsynet efter kapitel 24,
- 5) Statsanstalten for Livsforsikring samt
- 6) Krigsforsikringen for danske skibe og Dansk Krigs-Søforsikring for varer.«

3. § 6 affattes således:

»§ 6. Et forsikringsselskab må ikke drive an- den virksomhed end den forsikringsvirksom- hed, der angives i koncessionen, medmindre andet følger af § 6a.

Stk. 2. Et forsikringsselskab antages at drive anden virksomhed, såfremt selskabet

- 1) udøver en bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed, der driver virksomhed af anden art end forsikringsvirksomhed el- ler virksomhed efter § 6 a, eller

- 2) sammen med andre forsikringsselskaber el- ler pensionskasser udøver en bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed, der driver anden virksomhed end forsik- ringsvirksomhed eller virksomhed efter § 6 a, og som ikke er et kapitalformidlingsaktie- selskab.

Stk. 3. Kapitalformidlingsaktieselskaber er aktieselskaber, hvis formål alene er at erhverve ejerandele eller i øvrigt anbringe midler i en el- ler flere erhvervsvirksomheder.

Stk. 4. Når flere forsikringsselskaber indgår i en koncern, hvor moderselskabet ikke er et for- sikringsselskab, eller indgår i et administra- tionsfællesskab, anses de pågældende forsik- ringsselskaber som ét forsikringsselskab ved anvendelsen af stk. 2. Et forsikringsselskabs eventuelle dattervirksomheder anses i forening med moderselskabet tilsvarende som ét forsik- ringsselskab.«

4. Efter § 6 indsættes:

»§ 6a. Udover forsikringsvirksomhed må et forsikringsselskab drive følgende virksomhed:

- 1) agentur for forsikringsselskaber og for and- re selskaber, der er under Finanstilsynets til- syn,
- 2) opføre, eje og drive fast ejendom som varig anbringelse af midler, og
- 3) andre forretninger, der må anses for acces- soriske til selskabets forsikringsvirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet kan bestemme, at en virksomhed, der omfattes af stk. 1, nr. 3, skal udøves af et andet selskab, registreret i Er- hvervs- og Selskabsstyrelsen.«

5. I § 30, stk. 1, nr. 2, ændres: »præmiereser- ven« til »livsforsikringshensættelserne«.

F. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed

6. § 30, stk. 1, nr. 8, affattes således:

»8) angivelse af regler for beregning og fordeling af overskud til forsikringstagerne og andre berettigede efter forsikringsaftalerne.«

7. § 30, stk. 1, nr. 10, affattes således:

»10) angivelse af de regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, kan overføres fra og til selskabet i forbindelse med overgang til anden ansættelse.«

8. I § 30, stk. 1, indsættes efter nr. 10 som nyt nr.:

»11) angivelse af regler for begrænsninger i adgangen til kontant udbetaling af genkøbsværdi eller udtrædelsesgodtgørelse fra ordninger, der er tegnet eller aftalt som led i et ansættelsesforhold.«

9. I § 30, stk. 2, ændres »Industriministeren« til: »Finanstilsynet« og efter »nr. 10« indsættes: »og 11«.

10. § 31 affattes således:

»§ 31. Ved godkendelse af de i § 30, stk. 1, nævnte forhold, jf. § 10, stk. 2, og af ændringer heri, skal Finanstilsynet påse, at de godkendte regler yder den enkelte forsikringstager og andre berettigede efter forsikringsaftalerne betryggende sikkerhed.«

11. I § 57, stk. 1, ændres »§ 140« til: »§ 135«.

12. Efter § 62 indsættes:

»§ 62a. Bestemmelsen i § 41a i lov om aktieselskaber om registrering af konvertible gældsbreve i Værdipapircentralen finder anvendelse i forsikringsaktieselskaber.

13. I § 77 ændres »§§ 138 og 140« til: »§§ 135, 136 og 137, stk. 2.«

14. I § 89, stk. 1, § 163, stk. 3, § 213, stk. 6, § 216, stk. 1, og § 224, stk. 1-3, ændres »tekniske reserver m.v.« og »tekniske reserver« til: »forsikringsmæssige hensættelser«.

15. Efter § 92 indsættes:

»§ 92a. Direktionen og bestyrelsen skal omgående meddele Finanstilsynet oplysninger om

forhold, der er af afgørende betydning for selskabets fortsatte virksomhed.«

16. § 93, stk. 2, 2. og 3. punktum affattes således:

»Ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en revisor eller aktuaren kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør, en revisor og aktuaren har ret til at være tilstede og udtale sig ved bestyrelsens møder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse.«

17. § 93, stk. 3, 2. pkt. affattes således:

»Et bestyrelsesmedlem, en direktør, aktuaren eller en revisor, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.«

18. I § 96, stk. 4, ændres »126, stk. 2, 144« til: »142«.

19. Kapitel 14. Årsregnskab og koncernregnskab m.v. (§§ 118-150) ophæves, og i stedet indsættes:

Kapitel 14

Årsregnskab og koncernregnskab m.v.

§ 118. For hvert regnskabsår udarbejder bestyrelse og direktion i overensstemmelse med lovgivningens og vedtægternes regler herom et årsregnskab bestående af balance (status), resultatopgørelse, noter og femårsoversigt. Der udarbejdes endvidere årsberetning og i moderselskaber et koncernregnskab. Disse dele udgør en helhed.

Stk. 2. Årsregnskab og årsberetning samt et eventuelt koncernregnskab underskrives af direktionen og bestyrelsen. Mener en direktør eller et bestyrelsesmedlem, at årsregnskabet eller årsberetningen ikke bør godkendes, eller har han andre indvendinger mod disse eller i et moderselskab mod koncernregnskabet, som han ønsker at gøre generalforsamlingen bekendt med, skal han gøre rede herfor i sin påtegning.

§ 119. Regnskabsåret skal omfatte tolv måneder. Dog kan et selskabs første regnskabsperiode – og ved omlægning af regnskabsperioden en senere periode – omfatte et kortere eller længere tidsrum, dog højst atten måneder.

Stk. 2. Selskaber, der hører til samme koncern, skal have samme regnskabsår, medmin-

dre Finanstilsynet under særlige omstændigheder tillader andet.

§ 120. Årsregnskabet skal opstilles på overskuelig måde i overensstemmelse med denne lov og forskrifter i henhold til loven.

Stk. 2. Årsregnskabet skal give et retvisende billede af selskabets aktiver og passiver, dets økonomiske stilling samt resultatet.

Stk. 3. Hvis anvendelsen af bestemmelser i denne lov eller forskrifter i henhold til loven ikke er tilstrækkelig til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 2, skal der gives yderligere oplysninger i årsregnskabet.

Stk. 4. Hvis anvendelse af en bestemmelse i dette kapitel eller en forskrift i henhold til § 123 i særlige tilfælde vil stride mod kravet til årsregnskabet i stk. 2, skal den fraviges, således at dette krav opfyldes. En sådan fravigelse skal anføres i noterne og behørigt begrundes med oplysning om, hvilken indvirkning fravigelsen har på selskabets aktiver og passiver, dets økonomiske stilling samt resultatet.

§ 121. Opfylder årsregnskabet ikke lovgivningens forskrifter eller selskabets vedtægter, kan Finanstilsynet kræve regnskabet ændret og forelagt til fornyet behandling på en generalforsamling.

§ 122. Posterne i årsregnskabet værdiansættes i overensstemmelse med følgende almindelige principper:

- 1) Selskabet formodes at fortsætte sin virksomhed.
- 2) Værdiansættelsesmetoderne må ikke ændres fra det ene regnskabsår til det næste.
- 3) Værdiansættelsen skal i alle tilfælde ske under udvisning af behørig forsigtighed og især således:
  - a) at kun den fortjeneste, der er konstateret på balancetidspunktet, medtages,
  - b) at der tages hensyn til alle forudsigelige risici og eventuelle tab, som er opstået i løbet af det regnskabsår, årsregnskabet vedrører, eller i et tidligere regnskabsår, selv om disse risici eller tab først bliver kendt mellem balancetidspunktet og det tidspunkt, på hvilket årsregnskabet udarbejdes, og
  - c) at der tages hensyn til enhver værdiforringelse, hvad enten årsregnskabet udviser tab eller fortjeneste.

4) Der skal tages hensyn til indtægter og udgifter vedrørende det år, som regnskabet omfatter, uanset betalingstidspunktet.

5) Aktiv- og passivposternes bestanddele skal værdiansættes hver for sig.

6) Åbningsbalancen for hvert år skal svare til balancen for det foregående år.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler, hvorefter stk. 1, nr. 3, litra a, fraviges for at tage hensyn til værdiforøgelsen på bestemte aktiver, gældsposter og hensættelser.

Stk. 3. De almindelige principper i stk. 1 kan desuden fraviges i undtagelsestilfælde. Eventuelle fravigelser skal anføres i noterne og behørigt begrundes tillige med angivelse af deres indvirkning på selskabets aktiver og passiver, dets økonomiske stilling og resultatet.

§ 123. Årsregnskabet skal i øvrigt udarbejdes i overensstemmelse med regler fastsat af Finanstilsynet, herunder regler om opgørelse og værdiansættelse af forsikringsmæssige hensættelser.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter tillige regler om udarbejdelse af koncernregnskaber.

§ 124. Årsberetningen skal indeholde en pålidelig redegørelse for udviklingen i selskabets økonomiske aktiviteter og forhold. Hvis årsregnskabet i væsentlig grad er påvirket af usædvanlige forhold, samt hvis der er væsentlig usikkerhed ved opgørelsen af årsregnskabet, skal der gives oplysning herom i en særskilt del af beretningen. Oplysningerne skal gives hver for sig og om muligt med beløbsangivelse.

Stk. 2. Årsberetningen skal endvidere indeholde omtale af:

- 1) betydningsfulde hændelser indtruffet efter regnskabsårets afslutning,
- 2) selskabets forventede udvikling og
- 3) produkt- og organisationsudviklingsaktiviteter.

Stk. 3. Bestyrelsen skal i årsberetningen eller i tilknytning til resultatopgørelsen eller balancen stille forslag til beslutning vedrørende anvendelse af selskabets overskud eller dækning af tab.

Stk. 4. Årsberetningen for et moderselskab skal indeholde oplysning om koncernen som helhed i overensstemmelse med reglerne i stk. 1 og 2.

§ 125. Umiddelbart efter det bestyrelsesmøde, hvor årsregnskabet er godkendt og senest

otte dage før generalforsamlingen indsendes til Finanstilsynet:

- 1) det årsregnskab, der er nævnt i § 102, jf. aktieselskabslovens § 73, stk. 4, eller det årsregnskab, der er nævnt i § 111, stk. 4, og
- 2) udskrift af revisionsprotokollen vedrørende årsregnskabsrevisionen.

Stk. 2. Senest 10 dage efter regnskabs endelige vedtagelse og godkendelse indsendes til Finanstilsynet:

- 1) 2 eksemplarer af det af generalforsamlingen godkendte årsregnskab herunder koncernregnskab med revisionspåtegning og årsberetning med oplysning om, hvornår årsregnskabet er godkendt. Er den vedtagne fordeling af overskud eller dækning af tab ikke indarbejdet i årsregnskabet eller årsberetningen, indsendes tillige en bekræftet afskrift af generalforsamlingsprotokollen, som viser denne fordeling eller dækning.
- 2) Et moderselskab skal endvidere indsende dattervirksomhedernes reviderede årsregnskaber.

Stk. 3. Finanstilsynet videregiver det ene af de regnskaber, der er nævnt under stk. 2, nr. 1, til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der bekendtgør modtagelsen i Statstidende. De modtagne årsregnskaber er offentligt tilgængelige i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

§ 126. Finanstilsynet kan forlange årsregnskabsposterne samt yderligere specifikationer hertil udfærdiget på særlige skemaer til brug ved bedømmelse af selskabernes økonomiske stilling og udarbejdelsen af tilsynets årlige beretning.

Stk. 2. Finanstilsynet kan forlange de skemaer, der er nævnt under stk. 1, suppleret med redegørelser om enkeltforhold underskrevet af selskabets direktion, bestyrelse, revisorer eller aktuar.

Stk. 3. De skemaer og redegørelser, der er nævnt under stk. 1 og stk. 2, indsendes efter regler fastsat af tilsynet.

§ 127. Foretager selskabet en fuldstændig offentliggørelse af årsregnskabet og årsberetningen samt et eventuelt koncernregnskab, skal dette ske i den form og affattelse, som har været genstand for revision, og med revisionspåtegning. Har revisor taget forbehold eller nægtet at påtegne regnskabet, skal dette meddeles og begrundelse gives. Hvis den foreslåede eller vedtagne fordeling af overskud eller dækning af

tab ikke er indarbejdet i de berørte balanceposter, skal forslaget eller vedtagelsen medtages i offentliggørelsen.

Stk. 2. Ved en offentliggørelse af årsregnskabet m.v., der ikke er fuldstændig, skal det klart fremgå af det offentliggjorte, at årsregnskabet er forkortet, og at det fuldstændige årsregnskab er tilgængeligt i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, eller at årsregnskabet endnu ikke er indsendt til Finanstilsynet. Revisionspåtegningen behøver ikke at indgå i en forkortet offentliggørelse, men det skal klart fremgå af offentliggørelsen, om revisor har taget forbehold, eller om revisionspåtegning er nægtet.

Kapitel 14a

Placeringsregler og båndlæggelse

§ 128. I livforsikringsselskaber skal midler, svarende til mindst 75 pct. af livsforsikringshensættelserne, være anbragt på følgende måde:

- 1) i fondsaktiver eller gældsbreve, for hvilke den danske stat eller en dansk kommune står som udsteder eller garant,
- 2) i fondsaktiver udstedt af danske realkreditinstitutter, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark eller andre danske finansieringsinstitutter under offentligt tilsyn,
- 3) som indestående i danske pengeinstitutter,
- 4) i lån sikret ved tinglyst panteret i beboelses- eller kontorejendomme, eller i ejendomme, hvis værdi i øvrigt er uafhængig af en særlig erhvervsudnyttelse, dog ikke ud over to trediedele af ejendomsværdien ifølge den senest foretagne offentlige vurdering,
- 5) i lån mod pant i selskabets egne forsikringer indtil deres genkøbsværdi,
- 6) i fast ejendom, som selskabet ejer, og hvori det har sit hovedkontor, eller i andre af dets faste ejendomme af samme art som nævnt under nr. 4, eller
- 7) i lån mod sikkerhed, som må anses for lige så betryggende som de under nr. 4 nævnte, og i værdipapirer, som efter den sikkerhed, de frembyder, kan stilles i klasse med de aktiver, der er nævnt under nr. 1-3 og 6.

Stk. 2. De begrænsninger for midlernes anbringelse, der er fastsat i stk. 1, kan fraviges af Finanstilsynet.

§ 129. Et livsforsikringsselskabs samlede anbringelse af midler i en enkelt virksomhed i

form af ejerkapital og lånekapital må ikke overstige 2 pct. af livsforsikringssselskabets samlede passiver.

Stk. 2. Tilsvarende gælder for et livsforsikringssselskabs samlede anbringelse af midler hos virksomheder, mellem hvilke der består en sådan forbindelse, at anbringelserne hos de pågældende udgør en samlet risiko for forsikringssselskabet.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på aktiver efter § 128, stk. 1, eller på aktiver, der efter Finanstilsynets skøn frembyder en tilsvarende sikkerhed.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 finder endvidere ikke anvendelse på dispositioner mellem selskaber i samme koncern.

Stk. 5. For anbringelse af midler i kapitalformidlingsaktieselskaber finder reglen i stk. 1 alene anvendelse på midler svarende til de forsikringsmæssige hensættelser.

§ 130. Finanstilsynet fastsætter regler om midlernes placering med hensyn til kongruens og lokalisering i forhold til de valutaer og de lande, i hvilke de forsikringsmæssige forpligtelser skal afvikles.

Stk. 2. For andre selskaber end livsforsikringssselskaber kan Finanstilsynet fastsætte bestemmelser om anbringelse af selskabets midler op til et beløb svarende til de forsikringsmæssige hensættelser.

§ 131. I livsforsikringssselskaber skal der båndlægges aktiver til en bogført værdi svarende til de af aktuaren ved regnskabsårets slutning opgjorte livsforsikringshensættelser. Ved båndlæggelsen anses aktiverne som givet i håndpant til sikkerhed for forsikringstagernes krav efter forsikringsaftalerne. Er de pågældende aktiver fondsaktiver registreret i Værdipapircentralen, skal en tilsvarende båndlæggelse med Finanstilsynet som berettiget registreres i Værdipapircentralen. Båndlæggelsen sker i overensstemmelse med de af Finanstilsynet fastsatte bestemmelser. Finanstilsynet kan bemyndige selskabets statsautoriserede revisor til at underskrive påtegninger om båndlæggelse på tilsynets vegne.

Stk. 2. Ønsker selskabet nogen del af livsforsikringshensættelserne dækket af fast ejendom, der tilhører selskabet, båndlægges et tinglyst ejerpantebrev.

Stk. 3. Mindst 75 pct. af de båndlagte aktiver

inklusive policelån, jf. stk. 4, skal være aktiver efter § 128.

Stk. 4. Kravet om båndlæggelse finder ikke anvendelse på de i § 128, stk. 1, nr. 5, nævnte policelån.

§ 132. Ved opgørelsen af om aktiver båndlagt i overensstemmelse med § 131 svarer til livsforsikringshensættelserne kan medregnes:

- 1) tilgodehavende, uforfaldne renter af værdipapirer efter § 128, stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 7, forudsat værdipapirerne er båndlagt, samt renter af lån efter § 128, stk. 1, nr. 5, i det omfang renter og hovedstol tilsammen ikke overstiger forsikringens genkøbsværdi, og
- 2) indtil halvdelen af tilgodehavende, forfaldne præmier ved regnskabsårets slutning.

§ 133. Båndlæggelse i overensstemmelse med § 131 skal finde sted inden 3 måneder efter hvert regnskabsårs udgang. I løbet af regnskabsåret skal på samme måde og med 3 måneders frist foretages båndlæggelse til dækning af det beløb, hvormed livsforsikringshensættelserne skønnes at være vokset i den forløbne del af regnskabsåret.

§ 134. Driver et selskab forsikringsvirksomhed i udlandet kan Finanstilsynet undtage fra dette kapitels bestemmelser for denne del af selskabets virksomhed.

Kapitel 14b

Udbytteuddeling, sikkerhedsfond m.v.

§ 135. Som udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber kan kun anvendes årets resultat (overskud) i henhold til det godkendte årsregnskab for sidste regnskabsår, overført overskud fra tidligere år og andre reserver, der ikke er bundne i medfør af lov eller selskabets vedtægter, efter fradrag dels af udækket underskud, dels af beløb, der i medfør af lov eller selskabets vedtægter skal henlægges til en sikkerhedsfond eller til andre formål.

§ 136. Så længe selskabets basiskapital ikke utvivlsomt opfylder kravene i §§ 34 og 73, kan der dog ikke uden Finanstilsynets samtykke udbetales udbytte til aktionærer, rente til garantier eller beløb til medlemmer i gensidige selskaber.

§ 137. I forsikringsaktieselskaber kan uddeling af selskabets midler til aktionærerne i øvrigt kun finde sted som udlodning i forbindelse med nedsættelse af aktiekapitalen eller selskabets opløsning. I gensidige selskaber kan uddeling til medlemmer i øvrigt kun ske i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler.

Stk. 2. I et moderselskab må der, selv om uddeling af udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber ellers er tilladt ikke udbetales så stort et beløb, at udbetalingen under hensyn til koncernens stilling i øvrigt må anses for stridende mod god forretningskik.

§ 138. Beslutning om fordelingen af det overskudsbeløb, der er til disposition efter årsregnskabet, træffes af generalforsamlingen. Generalforsamlingen må ikke beslutte uddeling af højere udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber end foreslået eller tiltrådt af bestyrelsen.

§ 139. Er udbetaling til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber sket i strid med bestemmelserne i denne lov, skal disse tilbagebetale, hvad de har oppebåret, tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v. med et tillæg af 2%. Dette gælder dog for udbetaling af udbytte til aktionærer eller rente til garantier kun, såfremt vedkommende indså eller burde have indset, at udbetalingen var ulovlig.

Stk. 2. Viser beløbet sig at være uerholdeligt, eller kan søgsmål mod en aktionær om tilbagebetaling ikke gennemføres, er de, som har medvirket til beslutningen om udbetalingen eller gennemførelsen af denne eller til opstillingen eller godkendelse af den urigtige regnskabsopgørelse, ansvarlige efter reglerne i §§ 230-233.

§ 140. Generalforsamlingen kan beslutte, at der af selskabets midler ydes gaver til almennyttige eller dermed ligestillede formål, for så vidt det under hensyn til hensigten med gaven, selskabets økonomiske stilling samt omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt. Bestyrelsen kan til de nævnte formål anvende beløb, som i forhold til selskabets økonomiske stilling er af ringe betydning.

§ 141. Et forsikringsselskab kan, såfremt vedtægterne indeholder bestemmelser herom, foretage henlæggelser til en sikkerhedsfond.

Stk. 2. Midler, der er henlagt til sikkerhedsfondens, kan ikke fraføres denne. Der kan ej heller foretages vedtægtsændringer med den virkning, at midler, der efter stk. 1 allerede er henlagt til sikkerhedsfondens, kan fraføres denne. Sikkerhedsfondens midler kan dog efter tilladelse fra Finanstilsynet anvendes til dækning af tab ved afvikling af de forsikringsmæssige forpligtelser eller på anden måde til fordel for de forsikrede.

§ 142. Et forsikringsselskab må ikke yde lån til eller stille sikkerhed for aktionærer, garantier, bestyrelsesmedlemmer eller direktører i selskabet eller et moderselskab til dette. Et selskab må heller ikke yde lån til eller stille sikkerhed for den, der er knyttet til en person, som er omfattet af 1. pkt., ved ægteskab eller ved slægtskab i ret op – eller nedstigende linie, eller som på anden måde står den pågældende særligt nær.

Stk. 2. Et forsikringsselskab må ikke yde lån til finansiering af erhvervelse af aktier eller garantiandele i selskabet eller aktier eller garantiandele i dets moderselskab. Et selskab må heller ikke stille midler til rådighed eller sikkerhed i forbindelse med sådan erhvervelse.

Stk. 3. Sikkerhedsstillelse i strid med stk. 1 og 2 er dog bindende, hvis medkontrahenten ikke havde kendskab til, at sikkerheden var stillet i strid med disse bestemmelser.

Stk. 4. Udbetalinger fra selskabet, der er foretaget i forbindelse med dispositioner i strid med stk. 1 og 2, skal tilbageføres tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v. med et tillæg af 2 pct., medmindre højere rente er aftalt.

Stk. 5. Kan tilbagebetaling og ophør af sikkerhedsstillelse ikke finde sted, indestår de, der har truffet eller opretholdt dispositionerne efter stk. 1 og 2, for selskabets tab.

§ 143. Bestemmelsen i § 142, stk. 1, 1. pkt. finder ikke anvendelse på lån til et moderselskab og sikkerhedsstillelse for et moderselskabs forpligtelser.

Stk. 2. § 142, stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse på:

1) dispositioner foretaget med henblik på er-

- hvervelse af aktier af eller til medarbejderne i selskabet eller i et datterselskab,
- 2) et af et livsforsikringsselskab inden for genkøbsværdien ydet lån mod pant i forsikringspolisen.
- Stk. 3.* Selskabet må kun anvende beløb til dispositioner i medfør af stk. 2, nr. 1, i det omfang, hvori selskabets egenkapital overstiger den bundne egenkapital.
- Stk. 4.* I bestyrelsens protokol skal der gøres bemærkning om enhver disposition i medfør af stk. 2, nr. 1, herunder om lånevilkår og værdiansættelse. På dispositioner foretaget i strid med stk. 3 finder bestemmelserne i § 142, stk. 3-5, tilsvarende anvendelse.
- § 144.** I forhold, der ikke er omfattet af forbudet i § 142, stk. 1, må et forsikringsselskab ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet yde lån eller stille sikkerhed for virksomheder eller personer som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på selskabet, eller som er domineret af virksomheder og personer med en sådan indflydelse.
- Stk. 2.* Såfremt tilsynet har en begrundet formodning om, at tilladelse efter stk. 1 er fornøden, og dette bestrides af vedkommende forsikringsselskab, påhviler det dette at godtgøre, at det ikke er tilfældet.«
- 20. § 151, stk. 2, 1. pkt.,** affattes således:
»Finanstilsynet skal tage samtlige værdipapirer, som er båndlagt til dækning af livsforsikringshensættelserne, jf. § 131, i besiddelse.«
- 21. § 151, stk. 4, 2. pkt.,** affattes således:
»Derimod kan Finanstilsynet på administrationsboets vegne fordrø, hvad der efter vurderingen af de overtagne aktiver, jf. § 154, stk. 1, mangler, for at livsforsikringshensættelserne og anmeldte og forfaldne forsikringskrav, efter beregningen nævnt i § 154, stk. 2, er dækket.«
- 22. I § 153, stk. 1,** ændres »§ 135, stk. 1, nr. 6« til: »§ 128, stk. 1, nr. 5«.
- 23. I § 154, stk. 1,** ændres »reglerne i § 121« til: »de gældende værdiansættelsesregler.«
- 24. § 154, stk. 2, 1. pkt.** affattes således:
»Samtidig skal Finanstilsynet beregne livsforsikringshensættelserne og opgøre størrelsen af anmeldte og forfaldne krav efter forsikringsaftalerne ved administrationens begyndelse.«
- 25. I § 154, stk. 2, 2. pkt.,** ændres »præmiereserven« til: »livsforsikringshensættelserne«.
- 26. § 180, stk. 4,** affattes således:
»*Stk. 4.* Lovgivningens bestemmelser om revision samt om inhabilitet for revisorer gælder også for revisorer, der ikke er statsautoriserede eller registrerede.«
- 27. § 181, stk. 1,** ophæves.
- 28. § 181, stk. 2,** der bliver stk. 1, affattes således:
»Til revisor i en dattervirksomhed må ikke vælges nogen, som på grund af inhabilitet ikke kan vælges til revisor i moderselskabet.«
Stk. 3 bliver herefter stk. 2.
- 29. I § 182** indsættes som stk. 5:
»*Stk. 5.* Ved revisorskifte skal forsikringsselskabet og revisor give tilsynet en redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.«
- 30. § 183, stk. 1,** affattes således:
»Er der ingen eller kun een revisor i selskabet eller opfylder en revisor ikke kravene i § 180, stk. 1 og 2, eller § 181, stk. 1, eller § 13, stk. 1, i lov om statsautoriserede revisorer eller § 7, stk. 1, i lov om registrerede revisorer eller de i vedtægterne herom fastsatte regler, skal Finanstilsynet udnævne revisorer.«
- 31. I § 184, stk. 2,** ændres »koncernselskabernes« til: »koncernvirksomhedernes«.
- 32. I § 185** indsættes som nyt stk. 1:
»Bestyrelsen og direktionen skal give revisorerne de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af selskabet og – hvis selskabet er et moderselskab – koncernen.«
- 33. I § 185, stk. 1,** der herefter bliver stk. 2, ændres »et datterselskabs« til: »en dattervirksomheds«.
- 34. § 186** affattes således:
»§ 186. Efter at revisionen er afsluttet, skal revisorerne ved påtegning på regnskabet bekræfte, at de har revideret dette og det eventuelle koncernregnskab.«
- 35. § 187** ophæves.
- 36. § 188** affattes således:

»§ 188. Revisorerne skal til brug for bestyrelsen føre en revisionsprotokol, der forelægges på ethvert bestyrelsesmøde. Enhver protokoltilførsel underskrives af samtlige bestyrelsesmedlemmer.«

37. § 189 affattes således:

»§ 189. Revisorerne har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandlingen af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af regnskabet.

Stk. 2. Revisorerne har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, såfremt det ønskes af blot et bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. Revisorerne har ret til at være til stede på generalforsamlingen. De skal være til stede, såfremt det begæres af bestyrelsen eller en stemmeberettiget.«

38. Efter § 189 indsættes:

»§ 189a. Revisorerne skal påse, at direktionen og bestyrelsen overholder forpligtelsen efter § 92a.«

39. I § 190, stk. 1, ophæves 2. pkt.

40. I § 190, stk. 2, ophæves 2. pkt.

41. I § 190, stk. 3 ændres »Industriministeren« til: »Finanstilsynet«.

42. I § 199, stk. 1, ændres »inden en måned« til: »i to eksemplarer senest 10 dage«.

43. § 199, stk. 2, ophæves.

I stk. 3, der herefter bliver stk. 2, ændres »det i stk. 1« til: »det ene af de i stk. 1«.

Stk. 4, der herefter bliver stk. 3, affattes således:

Stk. 3. Bestemmelsen i § 125 finder ikke anvendelse.«

44. I § 210a, nr. 3, ændres »afsættelse af tekniske reserver« til: »beregning af forsikringsmæssige hensættelser«.

45. I § 210e, stk. 1 ændres »afsætte en særlig reserve« til: »foretage en særlig hensættelse«.

46. I § 210e, stk. 2, og § 210f, stk. 1, ændres »reserven for« til: »hensættelser til dækning af«.

47. § 210f, stk. 2, affattes således:

Stk. 2. For midler svarende til hensættelser til dækning af løbende ydelser finder §§ 128-129 og §§ 131-133 tilsvarende anvendelse.«

48. I § 210h, stk. 1, ændres: »afsatte reserver« til: »hensættelser«.

49. § 210j ophæves.

50. § 210m, stk. 1, nr. 1, § 226, stk. 1, nr. 4, og § 251, stk. 1, nr. 1 affattes således:

»selskabet ikke har hensat tilstrækkelige beløb til dækning af forsikringsmæssige forpligtelser,«

51. I § 210m, stk. 1, nr. 3 ændres »forsikringsfonden« til: »hensættelser til løbende ydelser«.

52. I § 218 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Ved ansøgning om koncession til livsforsikringsvirksomhed skal der tillige indsendes ansøgning om godkendelse af selskabets almindelige forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m.v., jf. §§ 30 og 31.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

53. I § 222, stk. 1, ændres: »7 måneder« til: »6 måneder«, og »118-150 og« udgår.

54. I § 222, stk. 2, indsættes efter »indsende dette«: »i to eksemplarer«.

55. I § 222, stk. 4, ændres »det i stk. 2« til: »det ene af de i stk. 2«.

56. I § 223, stk. 1, ændres »beregning af forsikringsfonden efter reglerne i § 133 og en beregning efter reglerne i § 132 af det der nævnte aktiv« til: »beregning af livsforsikringshensættelserne efter de for indenlandske selskaber gældende regler«.

57. § 223, stk. 2, affattes således:

Stk. 2. Midler svarende til livsforsikringshensættelserne skal anbringes og båndlægges i overensstemmelse med reglerne i §§ 128-133. Forretningsafdelingens hovedkontor ligestilles i henseende til § 128, stk. 1, nr. 6, med et indenlandsk selskabs hovedkontor. Værdien af de båndlagte midler opgøres efter de værdiansættelsesregler, der gælder for indenlandske selskaber.«

58. I § 224, stk. 3, ændres »§ 135« til: »§ 128« og »§§ 136 og 137« til: »§ 131«.

59. § 226, stk. 1, nr. 7 og § 250, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»det viser sig, at de til dækning af livsforsikringshensættelserne henlagte midler ikke er betryggende«.

60. I § 226, stk. 4, § 227, stk. 4, § 252 og § 253, stk. 3, ændres: » § 136, stk. 1 og 3« til: »§ 131, stk. 1,«.

61. I kapitel 26 ophæves §§ 237-242 og i stedet indsættes:

»§ 237. Finanstilsynet påser overholdelse af denne lov og af de bestemmelser, der er udstedt i medfør af loven, jf. dog § 243, stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet varetager de i stk. 1 nævnte opgaver i forening med et råd (Forsikringsrådet).

Stk. 3. Industriministeren udfærdiger forskrifter for Finanstilsynets virksomhed, herunder om dets samvirke med rådet og om samarbejdet med andre landes forsikringstilsyn.

§ 238. Forsikringsrådet består af en formand, der skal have bestået juridisk kandidateksamen, og 7 andre medlemmer, der udnævnes af industriministeren for indtil 4 år ad gangen. 2 af medlemmerne skal repræsentere forsikringstagerne, 2 skal repræsentere forsikringsselskaberne og 1 medlem skal repræsentere pensionskasserne. Ministeren kan udnævne stedfortrædere for medlemmer til at træde i deres sted, hvis de er forhindret i at deltage i rådets arbejde.

Stk. 2. Et flertal af rådets medlemmer skal være uafhængige af forsikringsselskaber, af andre virksomheder, der er under dets tilsyn, og af organisationer for disse virksomheder.

Stk. 3. Industriministeren fastsætter rådets forretningsorden.

Stk. 4. § 240, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for rådets medlemmer.

§ 239. De i Finanstilsynet ansatte må ikke have økonomiske interesser i eller være knyttet til noget forsikringsselskab, til anden virksomhed, der er under Finanstilsynets tilsyn, eller til organisationer for disse virksomheder.

§ 240. Forsikringsselskaberne skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige

for Finanstilsynets virksomhed. Finanstilsynet kan undersøge de af loven omfattede forsikringsselskabers forhold.

Stk. 2. I det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af et forsikringsselskabs økonomiske stilling, har Finanstilsynet endvidere adgang til at indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg hos virksomheder, med hvilket selskabet har særlig direkte eller indirekte forbindelse, jf. definitionerne i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5, 6 og 7.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand. Stk. 4 finder anvendelse for de pågældende.

Stk. 4. De i Finanstilsynet ansatte er under ansvar efter borgerlig straffelovs §§ 152 og 264b, jf. § 10, stk. 2, i lov om tjenestemænd i stat, folkeskole og folkekirke, forpligtet til over for alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet som led i et samarbejde med andre landes tilsynsmyndigheder videregiver oplysninger til disse under forudsætning af, at oplysningerne er undergivet tilsvarende tavshedspligt i det pågældende land. Oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra andre landes tilsynsmyndigheder med angivelse af, at oplysningerne er hemmelige eller fortrolige, eller hvor dette følger af oplysningernes karakter, skal være undergivet bestemmelserne i stk. 4.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 4 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet, sideløbende med forhandlinger om overdragelse af en forsikringsbestand, med henblik på sikring af genforsikringsafdækning videregiver oplysninger til repræsentanter for selskaber, der er omfattet af en i medfør af § 209 fastsat hæftelsesordning.

§ 241. Finanstilsynet afgiver en årlig beretning til industriministeren om forsikringsselskabernes virksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet bestemmer, i hvilket omfang beretningen skal offentliggøres.

§ 242. Til dækning af udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn med forsikringsselskaber, pensionskasser og begravelseskasser, pålignes disse hver et beløb, der fastsættes i henhold til reglerne i stk. 2-4, dog mindst 1.000 kr. årligt.

Stk. 2. Fuld bidragspligt påhviler ethvert forsikringsselskab m.v. eller enhver forretningsaf-

deling af et udenlandsk forsikringselskab, der her i landet har været berettiget til at drive virksomhed eller været under likvidation i nogen del af det pågældende kalenderår. Finanstilsynet kan dog fritage et selskab under likvidation for bidrag, når omstændighederne taler herfor.

Stk. 3. Påligning af bidragene foretages af Finanstilsynet på grundlag af det sidste kalenderår. Ved beregningen af bidragsatsen fordeles Finanstilsynets udgifter mellem følgende grupper:

- 1) forsikringselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed,
- 2) forsikringselskaber, som udøver anden virksomhed end livsforsikring,
- 3) pensionskasser, der er omfattet af tilsyn i medfør af denne lov,
- 4) pensionskasser, der er omfattet af lov om tilsyn med pensionskasser og
- 5) begravelseskasser, der er undergivet tilsyn i medfør af lov om tilsyn med begravelseskasser og ligbrændingsforeninger.

Stk. 4. Fordelingen mellem gruppe 1-5 sker på grundlag af den enkelte gruppes andel i de samlede renteindtægter og bruttopræmieindtægter m.v. for her i landet tegnede direkte forsikringer. Fordelingen mellem selskaberne i gruppe 1 og 2 sker i forhold til bruttopræmieindtægten for her i landet tegnede direkte forsikringer og inden for grupperne 3, 4 og 5 på grundlag af medlemsbidrag og renteindtægter. For udenlandske selskaber anvendes den hævende forretningsafdelings bruttopræmieindtægt for her i landet tegnede direkte forsikringer som grundlag.

Stk. 5. Inden udgangen af september måned giver Finanstilsynet hvert enkelt forsikringselskab m.v. meddelelse om størrelsen af dets bidrag, hvorefter dette skal indbetales inden kalenderårets udgang. Finanstilsynet har udpantningsret for bidragene.

Stk. 6. De af bestemmelserne i § 192 omfattede forsikringselskaber skal betale et beløb på 50 pct. af det efter reglerne i stk. 1-4 beregnede beløb, dog mindst 400 kr. årligt.

Stk. 7. Forretningsafdelinger for udenlandske selskaber, hvis koncession ikke omfatter tegning af direkte forsikringer her i landet, og som ikke har nogen bestand af direkte tegnede forsikringer, skal ikke betale bidrag.

Stk. 8. Udgifterne ved en af Finanstilsynet foranstaltet revision kan pålægges selskabet af Finanstilsynet, der fastsætter revisionshonorarets størrelse.«

62. I § 245, stk. 4, 4. pkt., ændres »forsikringsregisteret« til: »Erhvervs- og Selskabsstyrelsen«.

63. I § 247a indsættes efter stk. 1 som nyt stk.:

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 27, § 37, stk. 3, jf. § 33, stk. 4, § 38, stk. 7, og § 245, stk. 2, kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed.«

Stk. 2. bliver herefter stk. 3.

64. I § 250, stk. 3, ændres »forsikringsfonden« til: »livsforsikringshensættelserne« og 2. pkt. udgår.

65. I § 258, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »direktører,«: »og øvrige ansatte,«.

66. I § 258, stk. 1, indsættes som 3. pkt.: »Sædvanlige oplysninger om forsikringstagerens forhold kan videregives til koncernvirksomheder, jf. definitionen i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 7, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i 2. pkt., såfremt dette er erhvervsmaessigt begrundet. Oplysninger i øvrigt, herunder oplysninger om rent private forhold, må dog kun videregives med forsikringstagerens samtykke. Ansatte i koncernforhold, der får sådanne oplysninger, er underkastet den i 2. pkt. nævnte tavshedspligt.«

67. I § 258 indsættes som stk. 6:

»*Stk. 6.* Undlader en virksomhed, som nævnt i § 240, stk. 2, at opfylde de pligter, som efter denne bestemmelse påhviler virksomheden, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge virksomheden som sådan eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige tvangsbøder.«

68. § 260, stk. 1, affattes således:

»Overtrædelse af § 9, stk. 2, § 11, § 59, stk. 1, § 61, stk. 1, jf. § 23 a, § 25 og § 28 a i lov om aktieselskaber, § 61, stk. 3-6, §§ 65-71, § 87, §§ 89-92a, § 93, stk. 2, § 95, § 103, § 113, stk. 2 og 3, § 118, stk. 1, §§ 119-120, § 122, stk. 1 og 3, § 124, § 127, § 142, stk. 1 og 2, § 143, stk. 4, § 168, stk. 5, § 177, stk. 4, § 181, stk. 2, 1. pkt., § 190, stk. 1, § 205, § 212, § 219, stk. 1, § 220, stk. 1, § 222, stk. 1 og 2, og § 255, stk. 1-3, straffes med bøde.«

69. I § 260, stk. 2, ændres »§§ 144, stk. 1 og 2, og 181, stk. 3« til: »§§ 142, stk. 1 og 2, og § 181, stk. 2.«

70. I § 260, stk. 3, indsættes efter »industriministeren«: »eller Finanstilsynet«.

71. § 268, stk. 10, affattes således:

Stk. 10. Kapitalens nedsættelse skal anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Endvidere skal til Finanstilsynet indsendes bevis for, at betingelserne for aktiens eller garantiandelens annullation har været til stede.«

72. §§ 271–274 ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Bestemmelserne under § 1, nr. 19, kapitel 14. Årsregnskab og koncernregnskab m.v., §§ 118–127, anvendes på regnskabsår, der påbegyndes 1. januar 1989 og senere. For regnskabsår, der påbegyndes før dette tidspunkt, anvendes de hidtil gældende regler om regnskabsaflæggelse.

Stk. 3. Henvisninger til § 136 i lov om forsikringsvirksomhed i båndlæggelsespåtegninger og i registreringer i Værdipapircentralen skal med virkning fra lovens ikrafttræden forstås som henvisninger til § 131 i lov om forsikringsvirksomhed.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget indeholder tre hovedelementer. For det første en udvidelse af forsikringsselskabers og pensionskassers investeringsmuligheder og virksomhedsområde, for det andet en modernisering af regnskabsreglerne og for det tredje en gennemførelse af de anbefalinger på forsikringsområdet, der er indeholdt i betænkning nr. 1108 fra juni 1987 om brancheglidning i den finansielle sektor (kontrol med finansielle koncerner og tavshedspligt). Endelig foreslås visse redaktionelle ændringer, herunder en harmonisering af tilsynsreglerne i forhold til reglerne i lov om banker- og sparekasser m.v.

Forslaget indeholder en genfremsættelse af de væsentligste ændringsforslag fra det lovforslag om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, der blev fremsat den 18. november 1987. (L 87, 1987-88, FT (fortryk) 1987-88 sp. 2009 f). 1. og 2. behandling af L 87 er optrykt i FT 1987-88 (fortryk) sp. 2586 f og sp. 9476 f.

2. Investeringsmuligheder og virksomhedsområde

Forsikringsselskabers virksomhed består i efter aftale med forsikringstager at påtage sig at dække en risiko. Herfor betaler forsikringstager en præmie, som forudsættes investeret af forsikringsselskabet på forsvarlig måde inden for de lovmæssige rammer og med henblik på at opnå størst muligt afkast. Ved livs- og pensionsforsikring vil en pligt hertil normalt følge af forsikringsaftalen.

Gennem årene er forsikringsselskabernes investeringsmuligheder gradvist blevet udvidet. I fortsættelse heraf tilsigter forslaget at øge forsikringsselskabers og tværgående pensionskassers mulighed for at investere i erhvervslivet gennem kapitalformidlingsaktieselskaber.

Ved en ændring af loven i 1983 (lov nr. 631 af 21. december 1983) fik kapitalformidlingsaktieselskaber, hvori forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser har aktiemajoriteten, mulighed for at erhverve aktiemajoriteten i en erhvervsvirksomhed. Det enkelte forsikringsselskabs eller den enkelte pen-

sionskasses andel i et kapitalformidlingsaktieselskab blev imidlertid begrænset til 15 pct. af aktiekapitalen. Samtidig fremgik det af lovbemærkningerne, at et kapitalformidlingsaktieselskab ikke kan være holding-selskab for en enkelt eller nogle få virksomheder.

Det har i de forløbne år vist sig, at selskaberne bl.a. på grund af disse begrænsninger ikke i praksis har udnyttet adgangen til at investere i erhvervslivet gennem kapitalformidlingsaktieselskaber. Det foreslås derfor at ophæve begrænsningen på 15 pct., og i stedet alene at forbyde, at et enkelt forsikringsselskab eller en enkelt pensionskasse opnår bestemmende indflydelse i kapitalformidlingsaktieselskabet. Efter forslaget vil et kapitalformidlingsaktieselskab således fremover kunne ejes af f.eks. to forsikringsselskaber, to pensionskasser eller et forsikringsselskab og en pensionskasse, der hver besidder halvdelen af aktiekapitalen. Et kapitalformidlingsaktieselskab vil også kunne bestå af et forsikringsselskab eller en pensionskasse og en anden investor, f.eks. et pengeinstitut. Endvidere ophæves forbudet mod, at kapitalformidlingsaktieselskaber er holdingselskab for en enkelt eller nogle få virksomheder.

Endvidere genfremsættes forslaget om at lempe den nuværende risikopredningsregel, således at livs-forsikringsselskaber og pensionskasser får mulighed for at placere op til 2 pct. af de samlede passiver i en enkelt virksomhed mod hidtil 1 pct. For anbringelse af midler i kapitalformidlingsaktieselskaber foreslås yderligere, at begrænsningen på 2 pct. alene skal gælde midler svarende til de forsikringsmæssige hensættelser.

Ved lovændringen i 1983 blev forbudet mod, at flere forsikringsselskaber eller pensionskasser tilsammen har bestemmende indflydelse i erhvervsvirksomheder skærpet således, at dette også gælder, selv om det alene beror på utilsigtede tilfældigheder. Lovforslaget indebærer, at forbudet mod flere selskabers bestemmende indflydelse i en erhvervsvirksomhed ikke gælder, såfremt det beror på utilsigtede tilfældigheder, at flere selskaber tilsammen har mulighed for at udøve bestemmende indflydelse, og de ikke ved aftale eller anden kontakt samordner deres adfærd.

Lovgivningen for de finansielle institutter er opbygget således, at de enkelte sektorer ikke må drive anden form for virksomhed end netop den, som loven afgrænser. Disse grænser gælder også for de finansielle institutters datterselskaber. Som et led i udviklingen har der været tale om en vis udvidelse i opfattelsen af, hvad den pågældende type virksomhed omfatter. På den baggrund indeholder forslaget en udvidelse af forsikringsselskabers adgang til at tilbyde serviceydelser, der ikke i sig selv kan betegnes som forsikringsvirksomhed, men som ligger i forlængelse af forsikringsdriften. Således får forsikringsselskaberne bl.a. adgang til at drive skadeforebyggende virksomhed.

3. Regnskabsregler

Lovens regnskabsregler har været udsat for kritik, bl.a. fra forsikringsbranchen selv, fordi reglerne hverken efter systematik eller indhold lever op til den standard, der er fastsat i årsregnskabsloven. Ligeledes afviger terminologien på flere væsentlige områder fra den, der efter årsregnskabsloven gælder for andre selskaber. En arbejdsgruppe under Finanstilsynet med repræsentanter for forsikringsbranchen har derfor i en rapport fra juli 1988 foreslået en ændring af lovens regnskabsbestemmelser. Den væsentligste ændring er, at kun de grundlæggende principper for årsregnskabet fastlægges i selve loven, mens udformningen af de detaljerede regnskabskrav fastsættes i bekendtgørelser udstedt af Finanstilsynet.

Ved fastsættelse af særskilte regnskabsbekendtgørelser for henholdsvis skadesforsikringsselskaber og livsforsikringsselskaber kan man opnå en klar adskillelse af de forskelligartede regler. Endvidere opnår man, at det EF-direktiv om forsikringsselskabers årsregnskaber, der er under forberedelse, til sin tid kan gennemføres administrativt af Finanstilsynet. Desuden muliggør administrativ fastsættelse af de detaljerede regnskabsbestemmelser en løbende justering af disse til udviklingen i regnskabspraksis.

Den foreslåede opdeling af regnskabsreglerne i overordnede lovbestemmelser og i administrativt fortsatte detailbestemmelser svarer til, hvad der allerede gælder for pengeinstitutter efter bank- og sparekasseloven.

De foreslåede regnskabsregler er udarbejdet på grundlag af årsregnskabsloven og forslag til direktivet om forsikringsselskabers årsregnskaber forelagt af EF-Kommissionen den 21. januar 1987.

4. Brancheglidning (kontrol og tavshedspligt)

Forslaget indeholder regler, der har til formål at gennemføre de regler på forsikringsområdet, der er

indeholdt i betænkning nr. 1108 fra juni 1987 om brancheglidning i den finansielle sektor.

Forslaget skal sammen med det samtidigt fremsatte forslag om ændring af lov om bank- og sparekassevirksomhed m.v. forbedre Finanstilsynets muligheder for løbende at følge udviklingen i de finansielle institutter, der indgår i en koncern eller et koncernlignende forhold. Finanstilsynet får således ret til at indhente oplysninger og foretage inspektion hos øvrige virksomheder i en koncern, hvori indgår et forsikringsselskab. Endvidere foreslås en styrkelse af revisors stilling i forhold til forsikringsselskabets ledelse og en skærpende af revisors indberetningspligt i forhold til Finanstilsynet. Der er endvidere foreslået en styrkelse af aktuares stilling i livsforsikringsselskaber (herunder tværgående pensionskasser).

Ligeledes på grundlag af betænkningen om brancheglidning foreslås en lempelse af tavshedspligten mellem koncernforbundne selskaber. Den nuværende tavshedspligt forhindrer en effektiv udnyttelse af fælles kapacitet, herunder navnlig edb-systemer, i de finansielle koncerner, som enten er skabt på grund af lovens forbud mod at drive livs- og skadesforsikringsvirksomhed i samme selskab eller netop er etableret med henblik på gennem stor- og samdriftsfordele at opnå en reduktion af omkostningsniveauet. Forslaget skal gøre det muligt at udveksle almindelige kundeoplysninger mellem finansielle institutter, der indgår i en koncern. I lighed med reglerne herom i lov om private registre skal dog fortsat gælde tavshedspligt for oplysninger om rent private forhold, herunder helbredsoplysninger i livsforsikringsselskaber.

5. Andre ændringer

Udover visse konsekvensændringer som følge af det samtidigt fremsatte forslag til lov om tilsyn med firmapensionskasser foreslås visse redaktionelle ændringer, herunder navnlig en harmonisering af lovens tilsynsregler med de tilsvarende regler i lov om bank- og sparekassevirksomhed. En sådan harmonisering er blevet nødvendig efter at det tidligere Forsikringstilsyn nu er lagt sammen med det tidligere Banktilsyn i ét fælles tilsyn, Finanstilsynet.

6. Høring

Forslaget har været forelagt Statsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Økonomiministeriet, Arbejdsministeriet, Skatteministeriet, Boligministeriet, Assurandør-Societetet, Pensionskasserådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Den Danske Bankforening, Danmarks Sparekasseforening, Industrirådet, Håndværksrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Forbrugerrådet, Registertilsynet, Den

Danske Aktuarforening, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Danmarks Nationalbank, Københavns Fondsbørs og Foreningen af Danske Børs-mæglerselskaber.

7. Administrative og statsfinansielle konsekvenser.

Det forventes ikke, at forslaget vil give anledning til administrative eller statsfinansielle konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Bestemmelsen er en følge af, at også andre virksomhedsformer end aktie- og anpartsselskaber, hvorover forsikringsselskabet har bestemmende indflydelse i overensstemmelse med lovens § 4, stk. 1 og 2, foreslås omfattet af lovens regnskabs- og revisionsbestemmelser på tilsvarende måde som datterselskaber. Bestemmelsen svarer til årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5, der har sin baggrund i, at EF-direktiverne på regnskabsområdet (4. direktiv og 7. direktiv) ikke gør den regnskabsmæssige behandling af dominerede, selvstændige juridiske enheder afhængig af disse enheders retlige form.

Dattervirksomheder kan eksempelvis være interessensselskaber, der ejer og driver ejendomme eller data-behandlingscentre, når forsikringsselskabet eller pensionskassen har bestemmende indflydelse og en væsentlig andel i driftsresultatet.

Til nr. 2

Den nuværende formulering af lovens anvendelsesområde tager ikke højde for, at såvel Statsanstalten for Livsforsikring som de to krigsforsikringsinstitutter, Krigsforsikringen for danske skibe og Dansk Krigs-Søforsikring for Varer, er omfattet af loven og under tilsyn uden at være aktieselskaber eller gensidige selskaber.

Dette foreslås derfor præciseret under nr. 5 og 6 i en ændret affattelse af bestemmelsen.

Til nr. 3.

Efter § 6, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed må forsikringsselskaber ikke drive anden virksomhed end forsikringsvirksomhed og dermed direkte forbundne forretninger. Dette gælder også tværgående pensionskasser, jfr. lovens § 204, stk. 1.

Efter forslaget skal § 6 alene angå hovedvirksomheden (forsikringsvirksomhed), mens «de dermed forbundne forretninger» reguleres særskilt i en ny § 6a. Formålet hermed er at tilvejebringe større lovt teknisk klarhed. I *stk. 1*, tydeliggøres endvidere, at ad-

gangen til at drive forsikringsvirksomhed er undergivet de begrænsninger, der måtte følge af koncessionen. Derudover er *stk. 1* uændret.

I *stk. 2* fastlægges, hvornår et forsikringsselskab driver anden virksomhed end forsikringsdrift som følge af bestemmende indflydelse på et selskab, der driver virksomhed af anden art end forsikringsvirksomhed. Af lovt tekniske hensyn har man valgt at opdele bestemmelsen i reguleringen af det enkelte forsikringsselskabs indflydelse på andre virksomheder (nr. 1), og reguleringen af flere forsikringsselskabers eller forsikringsselskabers og pensionskassers samtidige indflydelse (nr. 2). Tilføjelsen af ordet »pensionskasser« er nødvendig, fordi bestemmelsen også omfatter pensionskasser efter det samtidigt fremsatte forslag til lov om tilsyn med pensionskasser (firma-pensionskasser).

Bestemmelsen i nr. 2 blev indsat ved ændringen af loven i 1983 for at præcisere, at såfremt flere forsikringsselskaber eller pensionskasser går sammen om en investering, lægges der vægt på den samlede indflydelse, som selskaberne og kasserne har opnået. Fremover vil det imidlertid ikke gælde, hvis det beror på utilsigtede tilfældigheder, at flere selskaber tilsammen har mulighed for at udøve bestemmende indflydelse, og de ikke ved aftale eller anden kontakt samordner deres adfærd. En ensartet adfærd som ikke beror på aftale eller anden kontakt, men fremkommer efter indbyrdes uafhængige beslutninger i selskaberne, omfattes således ikke af nr. 2. Det bemærkes, at ATP (Arbejdsmarkedets Tillægspension) og LD (Lønmodtagernes Dyrtidsfond) er undergivet særlige anbringelsesregler i henholdsvis lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 3 af 5. januar 1988, og lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 21. januar 1988.

Det er i øvrigt som i § 4 ikke muligt præcist at angive faste procentgrænser for, hvor stor en kapitalandel der skal besiddes, for at der foreligger mulighed for at udøve bestemmende indflydelse. En mindre aktiebesiddelse vil således kunne skabe mulighed for at udøve bestemmende indflydelse i en erhvervsvirksomhed, såfremt der er en stor spredning af den øvrige aktiekapital. Udover kapitalbesiddelse vil et forsikringsselskab eller en pensionskasse kunne handle i strid med forbudet ved gennem aftale, f.eks. i forbindelse med långivning eller garantistillelse, at betinge sig bestemmende indflydelse på virksomhedens forretningsmæssige dispositioner.

På den anden side vil vedtægtsmæssige stemmeretsbegrænsninger kunne føre til, at bestemmende indflydelse ikke opnås, uanset at et forsikringsselskab eller en pensionskasse måtte besidde over halvdelen af aktiekapitalen i en virksomhed.

Såfremt Finanstilsynet konstaterer, at der er opnået bestemmende indflydelse i strid med nr. 1 eller 2, skal tilsynet påse forholdets berigtigelse, om nødvendigt ved at påbyde, at de pågældende investeringer helt eller delvis afhændes, såfremt andre former for berigtigelse ikke kan komme i stand.

I tilfælde af at det er blevet nødvendigt at påbyde afhændelse, vil afgørelse af hvilket selskab, der skal afhænde, blive truffet ud fra rimelighedshensyn, idet der særligt vil blive taget hensyn til erhvervelsestidspunktet m.v. Princippet i §§ 69 eller 70 om afhændelse af egne aktier vil kunne anvendes tilsvarende.

Efter den gældende lov kan et enkelt forsikrings-selskab ikke erhverve bestemmende indflydelse i en erhvervsvirksomhed. Det er derimod tilladt for flere forsikrings-selskaber og/eller pensionskasser at erhverve bestemmende indflydelse i erhvervsvirksomheder forudsat at investeringen foretages gennem et kapitalformidlingsaktieselskab. Efter lovens § 6, stk. 4, er det imidlertid tillige en betingelse, at intet forsikrings-selskab eller pensionskasse besidder mere end 15% af aktiekapitalen i et sådant kapitalformidlingsaktieselskab eller på anden måde opnår en større indflydelse. Denne begrænsning indebærer, at et kapitalformidlingsaktieselskab skal bestå af mindst 7 forsikrings-selskaber og/eller pensionskasser. Da forsikrings-selskaberne og pensionskasserne konkurrerer indbyrdes har bl.a. denne begrænsning medført, at der i praksis ikke er gjort brug af muligheden for at investere i erhvervslivet gennem sådanne kapitalformidlingsaktieselskaber.

Det foreslås derfor at ophæve den eksisterende begrænsning i lovens § 6, stk. 4. Fremover vil efter forslaget til stk. 2, alene gælde den begrænsning, at der skal være mindst to deltagere i et kapitalformidlingsaktieselskab, enten to forsikrings-selskaber eller pensionskasser eller et forsikrings-selskab og en pensionskasse, som hver højst må besidde 50 pct. af aktiekapitalen i kapitalformidlingsaktieselskabet. Det følger af, at det enkelte forsikrings-selskab eller pensionskasse efter nr. 1 ikke må erhverve bestemmende indflydelse over et kapitalformidlingsaktieselskab, men at nr. 2 tillader flere forsikrings-selskaber i fællesskab at udøve en bestemmende indflydelse over et kapitalformidlingsaktieselskab.

For skadesforsikrings-selskaber findes de væsentligste regler for anbringelse af selskabets midler i vedtægterne, der skal godkendes af Finanstilsynet, jf. lovens § 21, stk. 1, nr. 18. Som udgangspunkt for, hvilke anbringelsesmuligheder Finanstilsynet godkender, anvendes en standardvedtægt, hvis indhold svarer til lovens § 135, jfr. forslaget § 128, dog med den forskel, at der ikke er fastsat procentuelle begrænsninger. Endvidere sætter den almindelige retsgrundsæt-

ning om ansvarlig formueforvaltning i lovens § 87, jf. nedenfor, grænser for skadesforsikrings-selskabernes adgang til at anbringe midler i kapitalformidlingsaktieselskaber. Endelig indeholder forslaget § 130 under nr. 19 en bemyndigelse til, at Finanstilsynet om nødvendigt kan begrænse selskabernes placeringsmuligheder.

For livsforsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser gælder de almindelige placeringsbegrænsninger i forslaget nr. 19, § 128 og § 129. Efter forslaget § 129 må et livsforsikrings-selskab i en enkelt virksomhed højst placere et beløb svarende til 2 pct. af de samlede passiver. For så vidt angår anbringelse af midler i et kapitalformidlingsaktieselskab gælder denne begrænsning dog alene de forsikringsmæssige hensættelser. Efter forslaget § 128 skal et beløb svarende til mindst 75 pct. af livsforsikrings-hensættelserne placeres i særligt sikre aktiver, der ikke indbefatter investeringer i erhvervslivet. Det enkelte selskabs samlede investeringer i erhvervslivet er således begrænset til den resterende del af balance-summen.

Kapitalformidlingsaktieselskaber er ikke nævnt i forslaget § 6a, stk. 1, om accessorisk virksomhed, da der er tale om anbringelse af midler, en virksomhed som både kan og skal udøves som hovedvirksomhed af forsikrings-selskaberne.

Opmærksomheden henledes endvidere på, at som hidtil er forsikrings-selskabernes og pensionskasserne ledelser efter almindelige retsgrundsætninger og lovens § 87 forpligtet til – og har ansvaret for – at anbringe selskabets kapital på en hensigtsmæssig og for forsikringstagerne tjenlig måde, således at selskabet til enhver tid kan opfylde sine forpligtelser. Det vil sige, at ledelsen i sin generelle investeringspolitik må sørge for så stor en spredning af de samlede investeringer, at selv om enkelte investeringer måtte vise sig uholdbare, vil selskabet kunne udrede de løbende forpligtelser samt kunne honorere fremtidige ydelser i henhold til det godkendte tekniske grundlag inklusive de allerede givne bonustilsagn.

I lyset af de foreslåede øgede muligheder for investering i kapitalformidlingsaktieselskaber vil det være hensigtsmæssigt, at direktører i forsikrings-selskaber og pensionskasser kan være medlem af bestyrelsen i kapitalformidlingsaktieselskaber, som forsikrings-selskabet eller pensionskassen har investeret i. Det forudsættes derfor, at Finanstilsynet i almindelighed vil meddele tilladelse hertil efter lovens § 90, stk. 4.

Stk. 3 definerer kapitalformidlingsaktieselskaber som aktieselskaber, hvis formål alene er at erhverve ejerandele eller i øvrigt anbringe midler i erhvervsvirksomheder. Kapitalformidlingsaktieselskaber må

således ikke selv direkte drive erhvervsvirksomhed, hvorimod der ikke er noget til hinder for, at bestyrelsesmedlemmerne i kapitalformidlingsaktieselskabet også udgør bestyrelsen i et erhvervsdrivende datterselskab. Ved tilføjelsen af ordene «i en eller flere» erhvervsvirksomheder angives, at kapitalformidlingsaktieselskabet vil kunne optræde som holdingselskab for enkelte virksomheder. Hermed ophæves forbudet fra lovændringen i 1983 mod, at kapitalformidlingsaktieselskaber kan optræde som holdingselskab.

Der er intet til hinder for, at forsikringsselskaber og pensionskasser samarbejder med andre investorer, herunder institutionelle investorer, om investering, også i et kapitalformidlingsaktieselskab.

Stk. 4 definerer og supplerer begrebet «et forsikringsselskab» som anført i stk. 2. Omfattet af udtrykket er således ikke kun et enkeltstående forsikringsselskab, men også datterselskaber og dattervirksomheder, der indgår i en koncern med et forsikringsselskab som moderselskab, jf. lovens § 4, stk. 1 og 2. Ligeledes anses forsikringsselskaber eller pensionskasser, der indgår i samme koncern eller i et administrationsfællesskab, som ét forsikringsselskab. Ved administrationsfællesskab forstås et organiseret samarbejde mellem flere forsikringsselskaber og/eller pensionskasser om såvel administrative funktioner som investeringsdispositioner. Under tilsvarende betingelser kan et administrationsfællesskab foreligge ved et livsforsikringsselskabs administration af en pensionskasse.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse regulerer, i hvilket omfang et forsikringsselskab må tilbyde ydelser, der ikke i sig selv kan betegnes som forsikringsvirksomhed, men som er forbundet med sådan virksomhed.

Efter de gældende regler må forsikringsselskaber ikke drive anden virksomhed end forsikringsvirksomhed og forsikringsagentur og dermed direkte forbundne forretninger. I betænkning nr. 1108 fra juni 1987 om brancheglidning i den finansielle sektor anføres, at der i praksis og den offentlige debat er rejst problemer med hensyn til hvilken accessorisk virksomhed, de finansielle institutter lovligt kan drive. Udvalget fandt, at Finanstilsynet inden for de gældende lovmæssige rammer har mulighed for at tillade en rimelig og ønskelig produktudvikling med hensyn til accessoriske produkter, og at det burde tillades forsikringsselskaber at drive skadesforebyggende virksomhed.

Imidlertid har forsikringserhvervet efterlyst klare lovgivningsmæssige rammer for forsikringsselskabers adgang til at udøve virksomhed, der er forbundet med forsikringsvirksomhed.

Det bemærkes, at såfremt et forsikringsselskabs vedtægter indeholder følgende standardformulering: «Selskabets midler skal anbringes indenfor de i loven angivne rammer», jf. § 21, stk. 1, nr. 18, i lov om forsikringsvirksomhed, kan selskabets midler uden vedtægtsændring anbringes ikke blot efter forslaget nr. 19, § 128 og § 129, men også efter de nye § 6 vedrørende kapitalformidlingsaktieselskaber, jf. forslaget nr. 3, og § 6a om accessorisk virksomhed.

Stk. 1, nr. 1, indebærer, at forsikringsselskaber som hidtil har adgang til at drive agentur, men adgangen hertil udvides til også at omfatte agentur for andre selskaber under tilsyn af Finanstilsynet. Et forsikringsagentur vil efter bestemmelsen uden begrænsning kunne tilbyde pengeinstitutydelser for en bank eller en sparekasse.

Stk. 1, nr. 2, tillader som hidtil forsikringsselskaber at opføre, eje og drive fast ejendom som varig anbringelse af midler. Kravet om, at anbringelsen skal være «varig» indebærer, at kortsigtede ejendomsspekulationer, hvorved forstås opførelse eller erhvervelse af ejendomme med henblik på videresalg, ikke omfattes af bestemmelsen.

Stk. 1, nr. 3, fastslår, at forsikringsselskaber har adgang til at drive forretninger, der må anses for accessoriske til selskabets forsikringsvirksomhed.

Hidtil gældende regler og praksis med hensyn til forsikringsselskabernes adgang til at tilbyde ydelser ud over forsikringsydelser i snæver forstand, d.v.s. afdækning af risiko mod præmie samt anbringelse af midler, har været restriktive.

Som eksempler på produkter, som forsikringsselskaberne efter forslaget kan markedsføre, kan nævnes salg af tyveri- og brandalarmeringsanlæg, skadesbegrænsende virksomhed i tilknytning til forsikringsskader, vagtvirksomhed, undervisning i skadesforebyggelse og skadebegrænsning samt finansiering af sådanne ydelser. Hvad angår udøvelse af skadeforebyggende virksomhed bemærkes, at det i modsætning til gældende praksis ikke vil være en forudsætning, at resultaterne af skadeforebyggelsen stilles til vederlagsfri rådighed for alle interesserede.

Gennem den egentlige forsikringsvirksomhed har forsikringsselskaberne erhvervet en ekspertise på tilgrænsende områder, som det ud fra en samfundsmæssig betragtning vil være hensigtsmæssigt at stille til rådighed for selskabernes kunder og i begrænset omfang over for andre. Som eksempler på sådan ekspertise kan nævnes statistikudarbejdelse, bygnings- og risikovurderinger.

Ud over at give forsikringsselskaberne adgang til at præstere skadeforebyggende og skadebegrænsende ydelser samt en række ydelser i tæt tilknytning til selve forsikringskontrakten (afdækning af risiko

mod præmie) bør der være mulighed for, at forsikringsselskaberne kan tilbyde totalløsninger, som ud over forsikring og skadeforebyggelse kan indeholde elementer af finansiering. Forsikringsselskaberne kan dog kun i praksis tilbyde finansiering som led i totalløsninger, hvis dette er i overensstemmelse med anbringelsesreglerne. Endvidere må det være en forudsætning for, at en virksomhed efter nr. 3 kan betegnes som accessorisk, at forsikringsydelsen udgør hovedelementet.

Et eksempel på en sådan totalløsning kan være tegning af bygningsforsikring, regelmæssigt bygnings-syn med henblik på skadeforebyggelse, samt salg og drift af vagt-, sikrings, og alarmsystemer. Herudover kan forsikringsselskabet yde lån mod pant i fast ejendom. Hermed kan der præsteres en samlet «boligløsning».

Som et andet eksempel kan nævnes en «bilpakke» bestående af forsikring samt servicekontrakt med det formål at opnå størst mulig trafikikkerhed og mindst mulig værdiforringelse af bilen.

Efter *stk. 2* kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at en konkret accessorisk virksomhed skal udøves gennem et selskab, registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. For tiden vil det sige aktie- og anpartsselskaber og erhvervsdrivende fonde. Formålet hermed er at sikre, at accessorisk virksomhed, der efter omstændighederne kan være af væsentlig betydning for forsikringsselskabets økonomiske stilling, udøves i en særskilt organisation, der i øvrigt er undergivet et sikkert og klart retsgrundlag. Dette er sikret gennem selskabslovene samt årsregnskabsloven.

Til nr. 5 og 14

Det er hensigten som et led i de nye regnskabsregler, jf. forslaget nr. 19, at bringe forsikringsregnskabsterminologien i bedre overensstemmelse med sædvanlig regnskabsterminologi med henblik på at lette forståelsen af forsikringsregnskaber for almindelige regnskabslæsere.

Traditionelt anvendes udtrykket «tekniske reserver» om de passivposter i skadesforsikringsselskabers regnskaber, der beløbsmæssigt angiver de forpligtelser, der følger af de forsikringsaftaler, selskabet har indgået. Anvendelse af udtrykket «reserver» om disse poster er uheldig, fordi «reserver» i sædvanlig regnskabsterminologi er egenkapitalposter.

På den baggrund foreslås det at erstatte udtrykket «reserver», når det anvendes til at betegne forpligtelser, med udtrykket «hensættelser».

I livsforsikringsselskaber og pensionskasser anvendes udtrykket «fonde» om selskabernes og kassernes forpligtelser i forhold til forsikringstagere og medlemmer (jf. forsikringsfond og bonusfond). Også

dette udtryk bibringer en i sammenhængen uheldig association til egenkapitalposter og foreslås tilsvarende erstattet af udtrykket «hensættelser».

Posten «hensættelser» blev indført i dansk regnskabsret med årsregnskabsloven, jf. lovens § 20, og er i forhold til gældsposter karakteriseret ved at være uvisse med hensyn til størrelse og forfaldstidspunkter. Netop disse karakteristika er typiske for forsikringsselskabers forpligtelser ifølge forsikringsaftalerne.

Teknisk reserve i skadesforsikringsselskaber og forsikringsfonden i livsforsikringsselskaber opdeles traditionelt i præmiereserve og erstatningsreserve. Præmiereserve inklusive fordelt bonus i livsforsikringsselskaber foreslås betegnet «livsforsikringshensættelser». Præmiereserven i øvrigt og erstatningsreserve foreslås benævnt henholdsvis «præmiehensættelser» og «erstatningshensættelser».

De foreslåede ændringer er således af terminologisk art og en konsekvens af de nye regnskabsregler, der efter forslaget nærmere skal udmøntes administrativt, jf. forslaget § 123 under nr. 19.

Til nr. 6

Bestemmelsen, der fastslår, at Finanstilsynet skal godkende selskabernes bonusregler, er i sin hidtidige udformning upræcis, idet der i visse tilfælde kan være tale om bonusudbetaling til andre end forsikringstagere. Som eksempel kan nævnes, at når udbetaling af en enkepension er påbegyndt, udbetales bonus til enkepensionisten.

Efter forslaget vil tilsynet i overensstemmelse med gældende praksis kunne afslå godkendelse af bonusregler, hvis reglerne er ubetyggende i den forstand, at selskabets ansøgning indebærer, at der uddeles et større beløb som bonus, end der er til rådighed. Tilsynet vil endvidere kunne afslå godkendelse, hvis reglerne indebærer en fordeling af det til rådighed værende beløb, der væsentligt afviger fra en fordeling baseret på de overskud, som de enkelte forsikringer har indtjent.

Til nr. 7

Konsekvensændring som følge af det samtidigt fremsatte forslag til lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Til nr. 8

Efter forslaget skal livsforsikringsselskaber og pensionskasser angive regler for begrænsninger i adgangen til kontant udbetaling af genkøbsværdi eller udrædelsesgodtgørelse fra forsikringer, der er tegnet eller aftalt som led i et ansættelsesforhold. En tilsvarende bestemmelse er foreslået i det samtidigt frem-

F. t. l. vedr. forsikringsvirksomhed

satte forslag til lov om tilsyn med firmapensionskasser, til hvis bemærkninger der henvises.

Til nr. 9

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler om begrænsninger i adgangen til kontant udbetaling af genkøbsværdi eller udtrædelsesgodtgørelse. På grundlag heraf skal Finanstilsynet godkende de detaljerede bestemmelser for hvert enkelt forsikringselskab eller pensionskasse, jf. forslagens nr. 8. En tilsvarende bestemmelse er foreslået i det samtidigt fremsatte forslag til lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Til nr. 10

Lovgivningen vedrørende livsforsikringselskaber har siden 1914 krævet, at beregningsgrundlag for livsforsikring skal være betryggende inden for de enkelte beregningselementer (dødelighed, rentefod, omkostningstillæg m.v.). På grundlag af tilsynets erfaringer foreslås reglen moderniseret.

Den ændrede formulering indebærer, at der fremtidig ved bedømmelsen af, om et beregningsgrundlag kan betegnes som betryggende, skal anlægges en helhedsvurdering. Der er ikke herved tilstræbt nogen dyberegående ændring i beregningsgrundlagenes opbygning, men alene en vis smidiggørelse af reglerne.

Også med de nu foreslåede regler skal Finanstilsynet afslå godkendelse af et beregningsgrundlag, såfremt det tilsidesætter nogle forsikringstageres sikkerhed til fordel for andre, selv om grundlaget måtte være betryggende for selskabet som helhed. Finanstilsynet vil også kunne afslå godkendelse, hvis forholdet mellem de enkelte beregningselementer må anses for urealistisk. Endelig vil tilsynet, for så vidt angår forsikringer tegnet eller aftalt som led i ansættelsesforhold, kunne afslå godkendelse, hvis de ansattes interesser ikke tilgodeses i fornødent omfang.

Udtrykket «den enkelte forsikringstager» indebærer ikke, at bestemte forsikringstagere i tilfælde af nedsættelse af forsikringsydelse, jf. lovens § 153, stk. 2, og § 156, stk. 1, har særlige krav på dele af selskabets aktiver og derigennem kan opnå bedre stilling end andre forsikringstagere.

I øvrigt afviger den foreslåede formulering fra den gældende på to punkter: bestemmelsens første punktum er udgået som overflødig, da det er enslydende med lovens § 10, stk. 2. Endvidere er bestemmelsen ændret derved, at der i stedet for «beregninggrundlag» tales om «de i § 30, stk. 1 nævnte forhold»: grunden hertil er, at det hidtil har været uklart, om udtrykket «beregninggrundlag» sigtede til alle de i § 30, stk. 1 nævnte forhold eller kun visse af dem.

211 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Til nr. 11

Konsekvensændring som følge af forslagens nr. 19.

Til nr. 12

En bestemmelse om fastsættelse af regler i forbindelse med registreringen af konvertible gældsbreve i Værdipapircentralen blev indsat i lov om aktieselskaber ved lov nr. 83 af 17. februar 1988, mens den tilsvarende bestemmelse i L 87 om ændring af forsikringsloven ikke nåede at blive vedtaget. Den foreslåede bestemmelse er ændret i forhold til L 87, idet den blot henviser til § 41a i lov om aktieselskaber, hvorved bekendtgørelse nr. 188 af 4. marts 1988 om registrering af børsnoterede konvertible gældsbreve i Værdipapircentralen umiddelbart finder anvendelse også på forsikringsaktieselskaber.

Til nr. 13

Konsekvensændring som følge af forslagens nr. 19.

Til nr. 14

Der henvises til bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 15-17

De foreslåede ændringer sammen med forslagens nr. 30 og 31 svarer til lignende ændringer i § 1 i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af bank- og sparekasseloven.

Hensigten med ændringerne er at styrke revisorerne, og i livsforsikringselskaber aktuarernes, rolle i selskaberne, samt at sikre, at tilsynet hurtigt bliver underrettet, hvis et forsikringselskab kommer i vanskeligheder.

Ændringen af § 93 (nr. 16 og 17) indebærer, at revisorerne og aktuaren opnår ret til at indkalde og deltage i bestyrelsesmøder. Hensigten hermed er, at revisorerne og aktuaren sikres information på samme niveau som bestyrelsesmedlemmer, samt at disse får mulighed for direkte at orientere bestyrelsen om henholdsvis regnskabsmæssige forhold og forhold af beregningsteknisk karakter, der er af væsentlig betydning for selskabet. Som en konsekvens heraf må det forudsættes, at revisorerne og aktuaren modtager dagsorden med bilag på lige fod med bestyrelsesmedlemmer.

Med udtrykket «revisor» sigtes til revisorer valgt eller udpeget i henhold til lovens § 179, stk. 1, § 182, stk. 3 eller § 183, stk. 1, men ikke eventuelle interne revisorer. Med udtrykket «aktuaren» sigtes til den af Finanstilsynet godkendte aktuar, jf. lovens § 89, stk. 2.

Til nr. 18

Konsekvensændring som følge af forslaget nr. 19.

Til nr. 19

Den gældende lovs kapitel 14 indeholder, udover regler om udarbejdelse af årsregnskaber, tillige regler om placering af forsikringsselskabers midler, om båndlæggelse, om udbytteuddeling og sikkerhedsfonde. Reglerne er ikke systematisk adskilt. Derfor foreslås det, at de nye regler systematiseres bedre ved en opsplitning i 3 kapitler, indeholdende henholdsvis:

- 1) De egentlige regnskabsregler svarende til regler i årsregnskabsloven (kap. 14).
- 2) Placeringsregler og båndlæggelse (kap. 14a).
- 3) Regler om udbytteuddeling og sikkerhedsfonde (kap. 14b).

Som nævnt i de indledende bemærkninger pkt. 3 medfører lovforslaget endvidere en stærkt tiltrængt modernisering af regnskabsreglerne.

En væsentlig del af de i lovens kap. 14 indeholdte regnskabsregler foreslås ophævet og erstattet af en administrativ bemyndigelse til at fastsætte nærmere regnskabsregler, jf. forslaget § 123. De regnskabsregler, der herefter foreslås indeholdt i loven er: regler om pligten til at udarbejde årsregnskab og dettes indhold (forslagets §§ 118 og 119), »generalklausulen« om det retvisende billede (§120), almindelige værdiansættelsesprincipper (§ 122), regler om indholdet af årsberetninger (§ 124) og regler om indsendelse og offentliggørelse af regnskaber (§§ 125-127).

§ 118

I forhold til den gældende lov er formuleringen i § 118, stk. 1, ændret terminologisk, således at årsregnskabet beskrives som bestående af balance, resultatopgørelse, noter og femårsoversigt. I forhold til den tilsvarende bestemmelse i årsregnskabslovens § 2, stk. 1, er årsregnskabsbestandte udvidet med femårsoversigten. Begrundelsen herfor er, at forsikringsvirksomhed ikke fyldestgørende lader sig vurdere på grundlag af et enkelt eller 2 års regnskabstal. Af hensyn til overskueligheden skønnes det ikke hensigtsmæssigt at forsyne resultatopgørelse og balance med referencetal for mere end 1 år, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 1.

Derfor foreslås det at lovfæste et krav om en særskilt oversigt over de væsentligste regnskabsposter over en 5-årig periode. Sådanne oversigter udarbejdes allerede af flere selskaber. Reglerne om, hvilke poster femårsoversigten skal indeholde og om dens udarbejdelse, er det efter forslaget § 123 tillagt Finanstilsynet til udarbejde. Det kan i særlige tilfælde være vanskeligt at opstille regnskabsposter over en så lang periode som 5 år med en acceptabel sammenlig-

nelighed mellem posterne. Det er derfor hensigten, at de regler, der udarbejdes af Finanstilsynet, skal give mulighed for, at Finanstilsynet i sådanne situationer kan fritage selskaberne fra kravet om at udarbejde femårsoversigter eller tillade, at oversigten dækker en kortere periode.

I bestemmelsen er indarbejdet forslaget til ændring af den tilsvarende bestemmelse i årsregnskabslovens § 2, stk. 1, hvorefter det tydeliggøres, at ansvaret for årsregnskabs udarbejdelse påhviler direktion og bestyrelse.

Årsregnskabet eller årsberetningen kan suppleres med andre elementer end dem, der er udtrykkeligt nævnt i bestemmelsen, f.eks. brancheresultater, finansieringsanalyser, nøgletalssammenstillinger o.s.v. Sådanne supplementer kan være nødvendige for at opfylde kravet om det retvisende billede, jf. forslaget § 120, stk. 3.

Det er i 3. punktum understreget, at de enkelte dele, herunder årsberetning og koncernregnskab, indgår i en helhed, hvorved forstås, at de skal udarbejdes, revideres og indsendes til Finanstilsynet samtidigt, jf. forslaget § 125. Med hensyn til den vedtægtsbestemte offentliggørelse af regnskabet henvises til bemærkningerne til forslaget § 127.

Stk. 2 svarer indholdsmæssigt til gældende lovs § 118, stk. 3, med den tilføjelse, at eventuelle indvendinger mod koncernregnskabet også skal påføres årsregnskabet. Dette er i overensstemmelse med, hvad der gælder efter årsregnskabslovens § 2, stk. 2. Der er ikke ved anvendelsen af udtrykket «generalforsamlingen» i stedet for gældende lovs «aktionærerne eller medlemmer» tilstræbt nogen indholdsmæssig ændring, men alene at bringe formuleringen i overensstemmelse med bank- og sparekasselovens § 29, stk. 2.

§ 119

Bestemmelsen er ikke ændret i forhold til gældende lovs § 119. Bestemmelsen afviger fra den tilsvarende bestemmelse i årsregnskabslovens § 3 derved, at en undtagelsesvis anvendelse af forskellige regnskabsår inden for en koncern efter stk. 2, kræver Finanstilsynets forudgående accept. Med «særlige omstændigheder» sigtes navnlig til udenlandske datterselskaber, for hvilke der kan gælde særlige restriktioner i adgangen til at vælge regnskabsår og lignende.

Det har været overvejet at gøre kalenderåret obligatorisk som regnskabsår, ligesom tilfældet er for banker og sparekasser. Det er imidlertid kun ganske få og små forsikringsselskaber, der anvender regnskabsår, der afviger fra kalenderåret, og de få tilfælde, der eksisterer, er oftest velbegrundet i tilknytning til særlige erhverv. Forslagets § 119 er i øvrigt i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 3.

§ 120

Indholdsmæssigt er § 120 i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 4. Formuleringsforskellene er begrundet i tekniske forhold, nemlig at regnskabsreglerne for forsikringsvirksomheder er indeholdt i en mere omfattende lov og endvidere efter forslaget er opdelt i regler i selve loven og i administrative retsfor skrifter, jf. forslagets § 123.

Kravet om overskuelighed i *stk. 1* er nyt i forhold til gældende lov, men svarer til reglen i årsregnskabslovens § 4, stk. 1. Egentlige opstillingsregler og regnskabskemaer er ikke indeholdt i selve forslaget, men skal udarbejdes af Finanstilsynet efter bemyndigelse i forslagets § 123. Det er hensigten, at disse regler under hensyn til sammenlignelighedskravet skal give en vis fleksibilitet med hensyn til årsregnskabs udarbejdelse svarende til, hvad der gælder efter årsregnskabsloven, jf. eksempelvis årsregnskabslovens § 6 om muligheden for sammendrag og opsplnitning af regnskabsposter eller årsregnskabslovens § 41 om muligheden for valg mellem, om oplysninger skal præsenteres i noterne eller i selve regnskabskemaerne. Kravet om overskuelighed får betydning ved udnyttelsen af sådanne valgmuligheder. Kravet gælder årsregnskabet i sin helhed, d.v.s. også for concernregnskabet og for noterne. Overskuelighedskravet har særlig betydning for noterne, fordi noterne i lighed med, hvad der gælder efter årsregnskabsloven, ikke underlægges skematiske formkrav.

Efter *stk. 2* indføres, i lighed med hvad der er tilfældet i årsregnskabsloven, den såkaldte «generalklausul» om det retvisende billede til erstatning for den gældende lovs krav om god regnskabskik i § 120, stk. 1. Det er ikke ønskeligt, at forsikringsloven har en generalklausul, der ikke svarer til den almindelige generalklausul, der mere præcist udtrykker formålet, nemlig at årsregnskabslovens enkelte oplysninger skal være korrekte, og at det samlede årsregnskab må give læseren et rigtigt helhedsindtryk af selskabets stilling og udvikling. Som eksempel kan nævnes, at kravet om det retvisende billede indebærer, at der til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser skal hensættes beløb, der giver et forsigtigt og efter bedste skøn korrekt indtryk af forpligtelsernes omfang. Hensættelser i mindre omfang eller herudover vil ikke være i overensstemmelse med det retvisende billede.

Stk. 3 og *stk. 4* uddyber den generelle karakter af kravet om det retvisende billede, ved at fastslå dels pligten til at give supplerende oplysninger, hvis anvendelse af lovforskrifterne ikke tilvejebringer det krævede retvisende billede for regnskabslæserne, dels at lovforskrifterne skal fraviges, hvis deres an-

vendelse i særlige tilfælde vil være vildledende for regnskabslæseren.

Stk. 3 understreger, at de i øvrigt fastsatte regnskabsregler er minimumsregler i forhold til kravet om det retvisende billede.

Stk. 4 skal betragtes som en undtagelsesbestemmelse, der sigter mod ganske særlige tilfælde og forhold, hvor anvendelsen af en bestemt regel vil stride mod kravet om et retvisende billede i *stk. 2*. Bestemmelsen sigter mod tilfælde og situationer, der ikke er taget højde for ved regelfastsættelsen, og som det derfor er udelukket på forhånd at give eksempler på. Bestemmelsen kan ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor selskabet finder, at en lovfæstet regel i almindelighed strider mod retvisende regnskabsaflæggelse. Anvendelsen af bestemmelsen kræver en holdbar begrundelse i noterne. Der henvises i øvrigt til forslagets § 121, hvorefter Finanstilsynet kan kræve årsregnskaber, der ikke opfylder lovgivningens forskrifter, omgjort. Dette gælder også tilfælde, hvor en forskrift er fraveget med henvisning til forslagets § 120, stk. 4, hvis begrundelsen for fravigelsen ikke skønnes holdbar.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 120, stk. 2, der fastslår, at årsregnskabet skal offentliggøres i overensstemmelse med vedtægternes regler herom, foreslås udeladt. I lovens § 21, stk. 1, er under nr. 19 fastsat, at vedtægterne skal indeholde regler om årsregnskabet offentliggørelse. Det anses for overflødig i en yderligere bestemmelse at fastslå, at en sådan vedtægtsbestemmelse skal overholdes.

§ 121

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 150.

§ 122

Stk. 1 svarer til årsregnskabslovens § 26, stk. 1, og 4. direktivs artikel 31, stk. 1. På grund af reglernes overordnede karakter foreslås de optaget i selve loven. De almindelige principper, der efter *stk. 1* vil skulle gælde ved værdiansættelsen af poster i årsregnskabet er: going concern-formodningen (nr. 1), kontinuitet (nr. 2 og nr. 6), forsigtighed (nr. 3), periodisering (nr. 4) og bruttoværdiansættelse (nr. 5).

Ingen af de nævnte principper er udtrykkeligt fastslået i den gældende lov. Kun i det omfang, de må anses for indeholdt i kravet om god regnskabskik (§ 120, stk. 1), er principperne efter nuværende retstilstand gældende for forsikringssekskabers regnskabsaflæggelse.

De almindelige værdiansættelsesprincipper forud sættes udfyldt og suppleret med regler om specifikke værdiansættelsesmetoder for bestanddele i regnska-

bets enkeltposter. Disse metoder skal efter forslaget § 123 udmøntes i bekendtgørelser.

Forsigtighedsprincippet under nr. 3a indeholder det såkaldte realisationsprincip, hvorefter værdiforøgelser kun medtages i regnskabet, når de er konstateret ved salg. For så vidt angår finansielle virksomheder, herunder forsikringsselskaber, gælder, at størstedelen af aktiverne ofte består af børsnoterede værdipapirer. Det er for disse virksomheder efter dansk regnskabspraksis almindeligt antaget, at et retvisende billede bedst fremkommer, når disse værdipapirer optages i balancen til markedsværdi samtidig med, at reguleringen (gevinst/tab) føres i resultatopgørelsen.

Efter den nugældende lov er det tilladt at værdiansætte værdipapirer til markedskurs, men kursreguleringen skal tilgå egenkapitalen direkte og passerer ikke resultatopgørelsen.

Det skal dog bemærkes, at der for livsforsikringsselskaber og pensionskasser gør sig særlige forhold gældende – realrenteafgiftsloven og hensynet til den løbende bonustildeling samt den omstændighed, at værdipapirerne i disse virksomheder i højere grad holdes til udløbet, respektive indfrielsen -, som har været afgørende for, at man hidtil har fundet det hensigtsmæssigt på dette område uafhængigt af markedsværdien at værdiansætte obligationer og andre fastforrentede fordringer til den regulerede anskaffelseskurs (matematisk kursregulering) jf. lovens § 121.

Det bemærkes, at det vedtagne EF-direktiv om bankernes årsregnskaber åbner mulighed for, at kursgevinster kan indgå i bankernes resultatopgørelser, og at det kommende direktiv om forsikringsselskabers årsregnskaber forventes at give en tilsvarende mulighed.

Værdiansættelse af værdipapirer til markedskurs vil være i overensstemmelse med flere hensyn, der i øvrigt søges gennemført med lovforslaget. Det vil især skabe større sammenlignelighed mellem selskaberne og mindske muligheden for at opbygge hemmelige reserver. Det vil endvidere være i overensstemmelse med periodiseringsprincippet, at kursgevinster og -tab indgår i selskabernes resultater i takt med, at de opstår ved bevægelser i markedskurserne og ikke på de vilkårlige tidspunkter, hvor selskaberne vælger at sælge eller omlægge beholdningerne. De svingninger i resultatet, som markedskursværdiansættelse medfører, og som fremgår af f.eks. regnskaber for pengeinstitutter, anses at udgøre en del af virksomhedernes resultatskabende aktivitet og derfor som vedrørende årets resultat.

§ 122, stk. 1, nr. 3, foreslås derfor alene at blive et hovedprincip, der gælder, medmindre det efter § 123 fastsættes, at kursgevinster skal indgå i forsikrings-

selskabers årsresultater. Muligheden for at fravige realisationsprincippet er derfor hjemlet i forslaget § 122, stk. 2.

Periodiseringsprincippet (stk. 1, nr. 4) er af stor betydning for forsikringsselskabers regnskabsafregning. Hensættelserne til dækning af de forsikringsmæssige forpligtelser fremkommer således ved en periodisering af de forudbetalte præmier, der kun tages til indtægt i takt med, at de påtagne risici afløber. For erstatningsudgifterne gælder, at de for så vidt angår skadesbegivenheder, der har fundet sted på balancetidspunktet, føres til udgift, uanset om erstatningerne faktisk måtte være betalt.

Kravet om periodisering omfatter principielt alle udgifts- og indtægtsposter. Selskaberne kan dog som hidtil undlade at foretage periodisering af uvæsentlige poster, idet omfang dette ikke påvirker muligheden for bedømmelsen af selskabets aktiver og passiver, dets økonomiske stilling og resultat. For så vidt angår periodisering af erhvervelsesomkostninger (provisioner), er det hensigten, at en nærmere regulering skal fastlægges i regnskabsbekendtgørelserne, jf. forslaget § 123.

Bruttoværdiansættelsesprincippet i stk. 1, nr. 5, indebærer, at der ikke kan foretages en bloc-vurdering af aktiv- og passivposter, men at de enkelte elementer, som posterne består af, skal værdiansættes hver for sig. Princippet er ikke i strid med det grundlæggende karakteristika ved forsikringsvirksomhed, at forsikringsselskabet påtager sig forpligtelser under et stort antal forsikringer, der dækker ensartede risici. De erstatningsbeløb, som den samlede bestand af forsikringer vil give anledning til, lader sig erfaringsmæssigt vurdere med en høj grad af sikkerhed, når bestanden er tilstrækkelig stor, men netop kun som en bloc-vurdering. Værdiansættelse af forpligtelserne på grundlag af de enkelte forsikringsaftaler er normalt ikke retvisende. En bloc-vurdering af de forsikringsmæssige forpligtelser er derfor en naturlig følge af selve forsikringsvirksomhedens natur. Det er ikke fundet fornødent at specificere dette forhold ved formuleringen af lovbestemmelsen, idet udtrykket «bestanddele», når det drejer sig om værdiansættelse af forsikringsmæssige forpligtelser, naturligt forstås som en bestand af forsikringsaftaler, der dækker ensartede risici. Til gengæld vil det være i strid med bruttoværdiansættelsesprincippet, hvis forsikringsselskaber med et udbud af forskellige forsikringstyper ikke foretager en særskilt vurdering af forpligtelserne under de enkelte forsikringsbestande.

Stk. 2 giver hjemmel til at fravige § 122, stk. 1, nr. 3, litra a ved fastsættelse af regler om værdiansættelse, jf. bemærkningerne til forslaget § 122, stk. 1.

Bestemmelsen i *stk. 3* der svarer til årsregnskabslovens § 26, *stk. 2*, giver selskaberne mulighed for i konkrete undtagelsestilfælde at fravige de almindelige værdiansættelsesprincipper i *stk. 1*. Der tænkes her især på tilfælde, hvor der gives et mere retvisende billede af selskabets forhold ved en fravigelse, eksempelvis fordi selskabets fortsatte virksomhed må bringes i tvivl, eller hvis kontinuiteten brydes ved ændring af regnskabsprincipper.

§ 123

Efter bestemmelsen gives bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om årsregnskabslovens udarbejdelse. Hermed tænkes på regler svarende til årsregnskabslovens § 5 – § 55 med undtagelse af § 26, der efter forslaget indarbejdes i selve loven, dog således at reglerne tilpasses og suppleres til anvendelse på forsikringsselskabernes særlige forhold. Reglerne skal indeholde skemaer for balance og resultatopgørelse, opstillingsregler, regler om indholdet af enkeltposter, detaljerede værdiansættelsesregler samt bestemmelser om indholdet af noterne.

Overskueligheden af de nugældende regnskabsregler i loven er hæmmet af, at de forskelligeartede regler for henholdsvis livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber ikke er klart adskilte. Det er derfor hensigten, at der udstedes særskilte regnskabsbekendtgørelser for henholdsvis skadesforsikringsselskaber og livsforsikringsselskaber.

Endvidere er det hensigten at udstede en særskilt bekendtgørelse om koncernregnskaber. EF's 7. direktiv om konsoliderede regnskaber (83/349/EØF) er endnu ikke gennemført i dansk ret, men efter artikel 40 i 7. direktiv, skal koncernregnskabsreglerne gennemføres for pengeinstitutter og forsikringsselskaber i de nationale lovgivninger senest samtidig med, at de harmoniserede regnskabsregler på de 2 områder skal være gennemført i de nationale lovgivninger. Det er hensigten, at fastsætte koncernregnskabsreglerne for forsikringsselskaber samtidig med, at 7. direktiv om koncernregnskaber gennemføres i dansk regnskabslovgivning.

Endvidere kan bemyndigelsen anvendes til at fastsætte regler om regnskabsposter for specielle områder. Her tænkes specielt på regler om opgørelse af forsikringsmæssige hensættelser (tekniske reserver).

Finanstilsynet har allerede efter lovens § 131, *stk. 1*, en særlig hjemmel til at fastsætte retningslinier for opgørelse og vurdering af de tekniske reserver. Efter forslaget vil denne særlige bemyndigelse være indeholdt i den generelle bemyndigelse til at fastsætte regnskabsregler i forslagens § 123.

I EF er der overvejelser om at harmonisere beregningsmetoderne for forsikringsmæssige hensættelser.

Indtil videre har dette udmøntet sig i et direktiv om hensættelse og beregning af en udlningsreserve i selskaber, der driver kreditforsikring (87/343/EØF). De regler, der ifølge direktivet skal være indført senest 1. januar 1990, og som har betydning for et fåtal af danske selskaber, kan udmøntes i en særlig bekendtgørelse med hjemmel i forslagens § 123.

Endelig vil der kunne være behov for at fastsætte særregler for andre brancher, eksempelvis genforsikringsselskaber eller arbejdsskadeforsikringsselskaber.

§ 124

Bestemmelsen i § 124 erstatter gældende lovs § 129 og svarer til årsregnskabslovens § 56. I forhold til årsregnskabslovens § 56 er bestemmelsen ændret i overensstemmelse med den ændring, der er foreslået i forslaget til lov om ændring af årsregnskabsloven m.v. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslag.

Stk. 2, nr. 3, er ændret i forhold til årsregnskabslovens § 56, *stk. 2, nr. 3*, der kræver omtale af «forsknings- og udviklingsaktiviteter». Årsagen hertil er, at forsknings- og udviklingsaktiviteter i årsregnskabslovens forstand ikke forekommer i forsikringsselskaber. Produkt- og organisationsudviklingsaktiviteter anses for at være af en tilsvarende betydning for en bedømmelse af forsikringsselskaber, som forsknings- og udviklingsaktiviteter er i producerende virksomheder.

Gældende lovs § 129, *stk. 2*, foreslås ophævet, da oplysninger om lønninger og beskæftigelse naturligt hører hjemme i noterne, jf. årsregnskabslovens § 51. En bestemmelse herom vil indgå i regnskabsbekendtgørelser efter forslagens § 123.

Gældende lovs § 129, *stk. 5* foreslås ligeledes ophævet, idet det bør fremgå af de administrativt fastsatte regler, at beløb, der tildeles som bonus til forsikringstagerne i livsforsikringsselskaber, skal udgiftsføres i resultatopgørelsen. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med de senere års regnskabspraksis.

§§ 125-126

Bestemmelserne erstatter gældende lovs §§ 148 og 149.

Indsendelsestidspunktet i § 125, *stk. 1*, er i forhold til gældende lovs § 148, *stk. 1*, skærpet således, at årsregnskabet skal indsendes til Finanstilsynet, så snart det foreligger godkendt af bestyrelsen, dog senest 8 dage før generalforsamlingen. Hensigten hermed er at sikre, at årsregnskabet på det tidligst mulige tidspunkt tilgår tilsynet.

I § 125, *stk. 2*, foreslås fristen for indsendelse af det endeligt godkendte regnskab forkortet fra de nugæl-

dende 30 dage til 10 dage. 10-dagesfristen svarer til, hvad der gælder efter bank- og sparekasselovens § 37.

Lovens § 148, stk. 2, nr. 2 og stk. 4, foreslås ophævet. Til gengæld foreslås en generel bestemmelse i § 126, hvorefter tilsynet bemyndiges til at kræve regnskabsposterne og yderligere specifikationer hertil udfærdiget på særlige skemaer med tilhørende redegørelser. Udover at gøre reglerne mere tilegnelige, er hensigten med denne ændring at muliggøre en løbende tilpasning af de oplysninger, der kræves af tilsynet. Den hastige udvikling på de finansielle markeder skaber behov for stadigt nye typer af oplysninger, hvis tilsynet skal opfylde sit formål. Tilsynet har allerede efter den nuværende lov mulighed for at kræve alle de oplysninger, som skønnes fornødne, jf. lovens § 149, stk. 1 og § 240, stk. 1, men det anses på den førnævnte baggrund ikke hensigtsmæssigt at fremhæve enkelte specifikationer og redegørelser i loven, da det afgørende må være, at tilsynet indhenter alle de oplysninger som, på baggrund af de aktuelle forhold og branchevilkår, skønnes fornødent for et betryggende tilsyn.

En anden fordel, der søges opnået med den foreslåede udformning af reglerne om indsendelse af regnskaber og tilknyttede oplysninger, er, at indsendelsen af skemaoplysningerne løsrives fra indsendelsen af selve årsregnskabet, hvor skemaregnskaber m.v. efter den nugældende § 148 skal indsendes samtidig med årsregnskabet. Tidspunktet for indsendelse af årsregnskabet er afhængig af generalforsamlings-tidspunktet. Efter den foreslåede udformning af reglerne er der intet til hinder for, at tilsynet kan forlange særlige oplysninger eller opgørelser indsendt på tidligere tidspunkter. Dette muliggør, at tilsynet kan tilvejebringe oplysningerne hurtigere og tilrettelægge indsendelsestidspunkterne for de forskellige regnskabskemaer på en hensigtsmæssig måde.

Bestemmelsen i lovens § 148, stk. 3, om koncernregnskab ophæves. Den er overflødig, da det i forslaget § 118 fastslås, at koncernregnskabet for et moderselskab er en del af regnskabet som en helhed. Til gengæld foreslås det, at dattervirksomheders regnskaber skal indsendes samtidig med moderselskabets årsregnskab, jf. forslaget § 125, stk. 2, nr. 2. Dette svarer til allerede gældende praksis.

§ 127

Reglerne svarer til årsregnskabslovens § 63. Tilsvarende regler har ikke hidtil været indeholdt i forsikringsvirksomhedsloven. Reglerne skal beskytte forsikringstagerne, selskabsdeltagerne og investorer ved at sikre, at der ikke offentliggøres regnskaber i en form, der giver dem et andet indhold end det, der fo-

relå ved revisionen, og at forbehold fra revisor side ikke kan forties i forbindelse med offentliggørelsen.

Forsikringsselskaber skal have en vedtægtsbestemmelse, hvorefter årsregnskabet skal offentliggøres, jf. lovens § 21, stk. 1, nr. 19. Efter gældende praksis offentliggøres i henhold til disse vedtægtsbestemmelser resultatopgørelse, balance og noter samt overskudsfordeling, men sædvanligvis ikke årsberetning. Det er ikke hensigten med forslaget § 118, stk. 1, at forøge kravene til, hvad der skal offentliggøres i henhold til vedtægterne. Hvis årsberetningen udelades, vil det være en ufuldstændig offentliggørelse, der omfattes af forslaget § 127, stk. 2.

Kap. 14a. Placeringsregler og båndlæggelse

Reglerne i dette kapitel erstatter reglerne i lovens § 135 – § 137 samt § 131, stk. 2. Ingen af bestemmelserne i disse paragraffer er regnskabsbestemmelser, men regler om hvorledes forsikringsselskaber skal placere deres midler samt regler om båndlæggelse.

Det bemærkes, at overskud hensat til fremtidig fordeling som bonus (bonusudligningshensættelse), ikke er omfattet af placerings- og båndlæggelsesreglerne, selv om det medregnes under de forsikringsmæssige hensættelser.

Ændringerne har til formål at bringe sprogbrugen i overensstemmelse med nyere regnskabsterminologi, at samle og præcisere reglerne i forhold til gældende praksis og i det hele at modernisere sprogbrugen, jf. bemærkningerne til nr. 5 og 14.

Endvidere genfremstilles forslaget fra L 87 om at udvide livsforsikringsselskabers adgang til at investere i en enkelt virksomhed fra 1 pct. til 2 pct. af passiverne, jf. forslaget § 129. For investering i kapitalformidlingsaktieselskaber foreslås dog, at begrænsningen alene skal gælde de forsikringsmæssige hensættelser.

§ 128

Reglerne svarer til den gældende § 135.

Formuleringen under *stk. 1, nr. 2*, hvorefter placering i visse fondsaktiver ikke, som det er tilfældet efter de nugældende regler, kræver tilsynets forudgående accept, er alene en lovfæstning af gældende praksis, hvorefter fondsaktiver udstedt af finansieringsinstitutter under offentligt tilsyn en bloc accepteres af tilsynet.

Under *stk. 1, nr. 4*, foreslås den nugældende lovs «ejendomme, i hvilke umyndiges midler vil kunne anbringes», erstattet af «beboelses- eller kontorejendomme, eller i ejendomme, hvis værdi i øvrigt er uafhængig af en særlig erhvervsudøvelse», da det førstnævnte udtryk ikke længere har et retligt indhold. Der er med den foreslåede formulering tilstræbt en

præcisering af gældende praksis, hvorefter ejendomme, hvis værdi er uafhængig af en specifik erhvervsudnyttelse, accepteres som «sikre aktiver». Bestemmelsen omfatter således eksempelvis ejendomme med flere uafhængige butiksljemål.

Under *stk. 1, nr. 6*, foreslås, at ophæve den gældende begrænsning på «fire femtedele af ejendomsværdien ifølge den senest foretagne offentlige vurdering». I stedet kan ejendommene indgå i den båndlagte aktivmasse til den bogførte værdi. Ændringen er en følge af, at det med de nye regnskabsregler er hensigten, at værdiansættelsen af selskabets faste ejendomme efter forslaget kap. 14 løsriver fra den skattemæssige offentlige ejendomsvurdering i overensstemmelse med, hvad der er gældende efter årsregnskabsloven.

Stk. 1, nr. 7, kan bl.a. finde anvendelse på udenlandske værdipapirer. Formuleringen er ændret, således at alene sikkerheden og ikke som i den gældende bestemmelse såvel art som sikkerhed er afgørende for, om værdipapirer omfattes af bestemmelsen. Ændringen har baggrund i, at livsforsikringsselskaber og pensionskasser i voksende omfang henlægger deres ejendomsinvesteringer til datterselskaber. Efter forslaget vil aktier i ejendomsdatterselskaber kunne omfattes af bestemmelsen og dermed ligestilles med en direkte investering i fast ejendom, hvilket ikke er tilfældet efter den nugældende lov.

Lovens § 135, stk. 4, er ikke indeholdt i de foreslåede regler. Ændringen er alene af regnskabsteknisk karakter. Det er hensigten, at erhvervesomkostninger efter de nye regnskabsregler ikke skal aktiviseres i regnskabet, men i stedet skal fradrages i livsforsikringshensættelserne.

§ 129

Paragraffen erstatter den gældende § 135a, hvorefter den øvre grænse for livsforsikringsselskabers investering i en enkelt virksomhed er 1 pct. af passiverne. Den i forslaget nævnte grænse på 2 pct. er en uændret genfremstilling af det tilsvarende forslag i L 87, der ikke blev færdigbehandlet i folketingssamlingen 1987/88. Med bestemmelsen foretages der en lempelse af begrænsningerne for pensionskassers og livsforsikringsselskabers anbringelse i et enkelt selskab fra den nuværende 1 pct. af passiverne til 2 pct.

Stk. 3 er en ny bestemmelse. Første led, hvorefter aktiver efter forslaget § 128, stk. 1 ikke omfattes, er en præcisering af gældende retstilstand, idet et tilsvarende indhold ud fra en formålsbetragtning er blevet indfortolket i de nugældende §§ 135 og 135a. Efter en bogstavelig fortolkning af loven vil eksempelvis statsobligationer eller realkreditobligationer være omfattet af begrænsningen i § 135a, hvilket ikke hid-

til i Finanstilsynets praksis har været anset for hensigten.

Formålet med det foreslåede andet led i stk. 3 er at undgå en uheldig konsekvens af den gældende lov, hvorefter begrænsningen i § 135a, stk. 1, ikke gælder for dattervirksomheder, f.eks. ejendomsaktieselskaber, jf. § 135a, stk. 3, men til gengæld kan ramme forsikringsselskaber eller pensionskasser, der som mindretsaktionærer, eventuelt i fællesskab, ønsker at investere i et tilsvarende ejendomsaktieselskab, der er omfattet af selskabernes og kassernes lovlige virksomhedsområde, jf. lovens § 6 og forslaget nr. 3. Efter den foreslåede regel gives der Finanstilsynet mulighed for at tillade mindretsinvesteringer udover 2 pct.-grænsen i virksomheder, der alene befatter sig med aktiviteter, der falder indenfor forsikringsselskabets eller pensionskassens tilladte virksomhedsområde.

I *stk. 5* lempes begrænsningen i stk. 1 ved anbringelse af midler i kapitalformidlingsaktieselskaber således, at begrænsningen for sådanne investeringer alene gælder de forsikringsmæssige hensættelser. Denne lempelse skal sammen med forslaget under nr. 3 tilskynde forsikringsselskaberne til gennem kapitalformidlingsaktieselskaber at investere i erhvervslivet.

§ 130

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i *stk. 1* svarer med en ændret formulering til den gældende bemyndigelse i lovens § 131, stk. 2, 2. pkt., med den forskel, at bemyndigelsen som følge af Industriministeriets nye struktur foreslås henlagt til Finanstilsynet. I modsætning til stk. 2 omfattes både skadesforsikringsselskaber og livsforsikringsselskaber af bestemmelsen i stk. 1.

De gældende regler om kongruens, d.v.s. valuta-mæssig overensstemmelse mellem aktiver og forsikringsmæssige forpligtelser og lokalisering af aktiver, er fastsat i 1. skadesforsikringsdirektiv (73/239/EØF) og i 1. livsforsikringsdirektiv (79/267/EØF), henholdsvis i art. 15, stk. 2, og i art. 17, stk. 2. Ifølge disse regler skal et forsikringsselskab have aktiver, der er kongruente med de forsikringsmæssige forpligtelser og lokaliseret i det land, hvor virksomheden udøves. Direktiverne åbner mulighed for, at disse regler kan lempes i medlemsstaterne, hvilket ikke hidtil er sket i Danmark.

EF's ministerråd vedtog den 22. juni 1988 2. skadesforsikringsdirektiv (88/357/EØF). I 2. skadesforsikringsdirektiv fastsættes de nærmere regler, der skal gælde i medlemsstaterne vedrørende kongruens i direkte skadesforsikring.

Hensigten med forslaget § 130, stk. 2, er, at der med hjemmel heri kan fastsættes de detaljerede regler

om kongruens og lokalisering, som EF-medlemskabet påbyder.

Den foreslåede bemyndigelse i *stk. 2* til at fastsætte bestemmelser om anbringelse af selskabets midler svarer indholdsmæssigt til den gældende bemyndigelse i lovens § 131, stk. 2, 1. pkt., bortset fra, at bemyndigelsen som følge af Industriministeriets nye struktur er henlagt til Finanstilsynet. Bestemmelsen omfatter skadesforsikringselskaber, da anbringelsesreglerne for livsforsikringselskaber er fastlagt i forslagets §§ 128 og 129. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 6, stk. 2, under nr. 3. Bemyndigelsen i den gældende § 131, stk. 1, til at fastsætte regler om opgørelse og værdiansættelse af hensættelserne er udeladt, da den er indeholdt i forslagets § 123.

§§ 131-133

Reglerne svarer til gældende lovs §§ 136 og 137 samt § 135, stk. 5, idet der ikke er tilsigtet nogle realitetsændringer. Ændringer i forhold til de nævnte bestemmelser har alene til hensigt at forbedre systematikken, modernisere sprogbrugen og tilpasse reglerne til gældende praksis.

Forslagets § 131 erstatter lovens § 135, stk. 1 og 3, og er i forhold hertil væsentligt reduceret i omfang. Baggrunden herfor er dels, at lovens sprogbrug er forældet, dels at Finanstilsynet, uanset lovens detaljeringsgrad, har måttet udstede detaljerede vejledninger for båndlæggelsesproceduren. Efter forslaget vil alle detailreglerne vedrørende båndlæggelsesproceduren herefter skulle fastsættes af Finanstilsynet i bekendtgørelsesform. I § 131, stk. 1, fastslås, at båndlæggelsen er en særlig sikringsakt svarende til håndpantsettning. De foreslåede ændringer afspejler i øvrigt, at båndlæggelse nu væsentligst sker via registreringer i Værdipapircentralen.

Bestemmelsen under § 132, nr. 1, er ny. Efter gældende praksis accepterer tilsynet, at vedhængende renter medregnes ved opgørelse af de båndlagte aktiver, men det har ikke hidtil været udtrykkeligt fastslået i loven, at dette var tilfældet, hvorfor bestemmelsen alene er en præcisering af den gældende retstilstand.

§ 134

Bestemmelsen svarer til lovens § 147, idet den som følge af den foreslåede nye systematik får et snævrere anvendelsesområde. I praksis har bestemmelsen dog alene været anvendt på placerings- og båndlæggelsesreglerne, hvilket også ifølge lovmotiverne hovedsagligt var hensigten.

Kapitel 14b

Udbytteuddeling, sikkerhedsfond m.v. (§§ 135-143)

Det foreslåede nye kapitel 14b indeholder regler, der svarer til lovens §§ 138-145.

Reglernes rækkefølge er ændret således, at kapitlet indledes med regler om udbytte (forslagets §§ 135-140), hvorefter følger bestemmelser om sikkerhedsfonde (forslagets § 141), og endelig regler om begrænsningen i adgangen til at yde lån og stille sikkerhed (§§ 142-144). Rækkefølgen svarer dermed til rækkefølgen i det tilsvarende kapitel i aktieselskabsloven (kap. 13).

§§ 135-140

Bestemmelserne svarer til lovens §§ 140-145 med enkelte sproglige ændringer og en ændret paragrafrækkefølge. Der er ikke hermed tilstræbt realitetsændringer, men alene at forbedre systematikken og bringe denne i bedre overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i aktieselskabsloven.

Efter forslagets § 135 foreslås det at ophæve den eksisterende bestemmelse i lovens § 140, hvorefter beløb, der henlægges til bonus i livsforsikringselskaber, ikke kan medregnes i det beløb, der kan anvendes til udbytte. Bestemmelsen er overflødig, da det vil fremgå af de nye regnskabsregler efter forslagets § 123, at bonustilskrivninger skal udgiftsføres i resultatopgørelsen.

§ 141

Reglerne om sikkerhedsfonde er efter forslaget ændret i forhold til de eksisterende regler i lovens §§ 138 og 139.

Ændringen i *stk. 2*, i forhold til den gældende bestemmelse i lovens § 138, stk. 2, har til hensigt at sikre en retvisende regnskabsmæssig behandling af de tilfælde, hvor selskaberne anvender sikkerhedsfunds midler. Den eksisterende formulering, hvorefter der kan «henlægges» sikkerhedsfunds midler til de tekniske reserver, antyder en regnskabsmæssig behandling, der indebærer, at selskaberne kan præsentere resultater, der er forbedret, svarende til størrelsen af det beløb, der overføres fra sikkerhedsfonden. Denne praksis har givet anledning til kritik af forsikringselskabers regnskaber for at være «tilslørede». Det foreslås derfor, at selskaberne skal præsentere årsresultatet forinden eventuel anvendelse af sikkerhedsfunds midler.

At Finanstilsynet efter forslaget skal give tilladelse, før selskaberne kan anvende sikkerhedsfonden, indebærer ingen praksisændring, idet samtlige selskaber, der har sikkerhedsfonde, har en tilsvarende bestemmelse i deres vedtægter. Derved sikres, at sikker-

hedsfonde kun kan anvendes efter deres formål og udgør en for forsikringstagerne særlig reserve.

Lovens § 138, stk. 3, foreslås ophævet, da den ikke finder anvendelse i praksis.

Lovens § 139 foreslås ligeledes ophævet. Ifølge lovmotiverne var hensigten med § 139, at pålæg om sikkerhedsfondshenlæggelser skulle kunne anvendes af tilsynet som et instrument over for selskaber i vanskeligheder. Dette instrument har imidlertid vist sig uegnet i de situationer, hvor problemet er, at selskaberne som følge af ulønsom drift mister egenkapital. Problemet er ikke, at egenkapitalen eller overskuddet udloddes som udbytte i et truende omfang. Lovens § 140, stk. 2, jf. forslaget § 136, forbyder i forvejen udbytteuddeling m.v., hvis selskabets basiskapital ikke utvivlsomt opfylder solvenskravet. Det er erfaringen, at der ikke herudover opnås yderligere sikkerhed ved at foreskrive en særlig binding af fremtidige overskud i en sikkerhedsfond. Endvidere sikrer lovens kap. 27 (§ 249 ff.) Finanstilsynet indgrebsmuligheder over for selskaber i vanskeligheder.

§§ 142 og 143

Bestemmelserne svarer til lovens §§ 144 og 145.

§ 144

Bestemmelsen er overført fra industriministerens lovforslag nr. L 87, der ikke blev færdigbehandlet i folketingsåret 1987/88.

Bestemmelsens udformning er dog ændret fra en bemyndigelsesbestemmelse til et forbud med dispensationsmulighed svarende til udformningen af den tilsvarende bestemmelse i § 27 i lov om banker og sparekasser m.v.

Bestemmelsen supplerer det eksisterende forbud mod lån og sikkerhedsstillelse i § 142, stk. 1. I det omfang forholdet ikke, som følge af lovens sprogbrug om concernforhold, direkte er omfattet af bestemmelsen, men hvor selskabernes faktiske indbyrdes forbindelse og de intentioner der ligger bag forbudet i § 142, stk. 1, gør det påkrævet, begrænser bestemmelsen ejerkredsens mulighed for at misbruge sin indflydelse, således at forsikringstageres interesser varetages og deres sikkerhed ikke bringes i fare. Det bemærkes, at bestemmelsen ikke omfatter de garantier som følger af forsikringsselskabers koncession til at drive skadesforsikringsvirksomhed i klasserne 14 og 15 (kredit og kaution) samt policelån, og at der kan være særlige hensyn ved captive selskaber.

Stk. 2. indeholder en formodningsregel svarende til § 27, stk. 2, i lov om banker og sparekasser m.v., hvorefter det påhviler et forsikringsselskab at godtgøre, at tilladelse efter stk. 1 ikke er fornøden.

Til nr. 20-25

Konsekvensændringer og redaktionelle ændringer som følge af forslaget nr. 19.

Med forslaget til ændring af § 151, stk. 4, (nr. 21) er der dog samtidig tilstræbt en tydeliggørelse af hensigten med den nugældende bestemmelse.

Til nr. 26-41

Ændringerne vedrører lovens kapitel 20 om revision og granskning og er udformet med forbillede i forslaget til ændring af revisionsbestemmelserne i årsregnskabsloven m.v. (lovforslag nr. L 26) og det samtidigt fremsatte forslag til ændring af lov om banker og sparekasser m.v.

Til nr. 26

Den ny bestemmelse har baggrund i, at lovens bestemmelser om inhabilitet for revisorer og om revisionspåtegninger m.m. foreslås ophævet, da tilsvarende bestemmelser findes i lov om statsautoriserede revisorer og i lov om registrerede revisorer. Bestemmelsen sikrer, at også revisorer, der ikke er statsautoriserede eller registrerede, bliver underlagt de pågældende bestemmelser i revisorlovene.

Til nr. 27

§ 181, stk. 1, indeholder regler om revisorinhabilitet og svarer til reglerne i § 13, stk. 1, i lov om statsautoriserede revisorer og § 7, stk. 1, i lov om registrerede revisorer, jf. bemærkningerne til nr. 26.

Til nr. 28

Konsekvensændring. Som noget nyt omfatter reglen dattervirksomheder og ikke kun datterselskaber, jf. bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 29

Den nye bestemmelse svarer til en tilsvarende bestemmelse i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af bank- og sparekasseloven. Hensigten med bestemmelsen er at sikre, at årsagen til revisorskift, der kan være foranlediget af problematiske forhold i selskabet, rapporteres til tilsynet.

Til nr. 30

Konsekvensændring, jf. bemærkningerne til nr. 26 og 27.

Til nr. 31

Konsekvensændring, jf. bemærkningerne til nr. 1 og 28.

Til nr. 32

Bestemmelsen svarer til den nye bestemmelse, som indeholdes i forslaget til lov om ændring af årsregnskabsloven m.v. (lovforslag nr. L 26), og hvorefter selskabsledelsen uopfordret har pligt til løbende og senest i forbindelse med regnskabsaflæggelsen over for revisorerne at fremkomme med oplysninger, der må anses af betydning for bedømmelse af selskabet og koncernen.

Til nr. 33

Konsekvensændring, jf. bemærkningerne til nr. 1 og 28.

Til nr. 34 og 35

Bestemmelserne i §§ 186 og 187 om revisionsberetning og om anmærkninger og supplerende bemærkninger til revisionspåtegningen foreslås ophævet, idet disse forhold i lighed med forslaget til ændring af årsregnskabsloven m.v. (lovforslag nr. L 26), forudsættes reguleret i revisorlovene med tilknyttede bekendtgørelser.

Til nr. 36

Bestemmelsen svarer til et tilsvarende forslag i forslaget til lov om ændring af årsregnskabsloven m.v. (lovforslag nr. L 26).

Til nr. 37

Forslagets § 189, stk. 1 og stk. 2, er nye og svarer til tilsvarende bestemmelser, der indeholdes i forslaget til lov om ændring af årsregnskabsloven m.v. Der henvises i øvrigt til forslagens nr. 16.

Til nr. 38

Bestemmelsen har forbillede i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af bank- og sparekasseloven vedrørende skærpede revisions- og tilsynsregler for pengeinstitutter. Efter forslagens nr. 15 skal forsikringsselskabers ledelser uopfordret underrette tilsynet om forhold af afgørende betydning for selskabets fortsatte virksomhed. Bestemmelsen om, at revisorerne skal påse, at denne forpligtelse overholdes, skal ses i sammenhæng med forslagens nr. 16, hvorefter revisor kan indkalde og orientere bestyrelsen. Eventuelt kan revisor vælge at fratræde og herefter over for tilsynet redegøre for årsagen til fratrædelsen, jf. forslagens nr. 29.

Til nr. 39

Bestemmelsen foreslås ophævet, da en tilsvarende bestemmelse findes i § 17, stk. 2, i lov om statsautoriserede revisorer og § 10, stk. 2, i lov om registrerede revisorer.

Til nr. 40

Bestemmelsen om, at bestyrelsen skal underrettes om revisorerens udtalelse, foreslås ophævet, hvorved § 190, stk. 2, bliver i overensstemmelse med bank- og sparekasselovens § 36, stk. 5. Revisorerne har også efter ændringsforslaget mulighed for at underrette bestyrelsen, hvis de ønsker det.

Til nr. 41

Bemyndigelsen til at udfærdige nærmere forskrifter om revisionens gennemførelse, foreslås på grund af Industriministeriets nye struktur henlagt til Finanstilsynet.

Til nr. 42-51

Konsekvensændringer og redaktionelle ændringer som følge af forslagens nr. 19.

Til nr. 52

Bestemmelserne i lovens §§ 30 og 31 om godkendelse af selskabets almindelige forsikringsbetingelser og tekniske grundlag m.v. ved ansøgning om koncession til livsforsikringsvirksomhed gælder også for udenlandske forsikringsselskaber, der vil drive virksomhed her i landet. Med forslaget præciseres dette i lovens kapitel 24 om udenlandske forsikringsselskaber.

Til nr. 53

Konsekvensændring som følge af forslagens nr. 19.

Til nr. 54-55

Forslaget er en følge af, at forsikringsregisteret nu ligger i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og dermed er fysisk adskilt fra Finanstilsynet. Forslaget skal sikre, at begge myndigheder får et eksemplar af regnskaberne, jf. forslagens § 125, stk. 2 og 3, under nr. 19.

Til nr. 56-60

Konsekvensændringer og redaktionelle ændringer som følge af forslagens nr. 19.

Til nr. 61

I forbindelse med sammenlægningen af det tidligere Forsikringstilsyn med det tidligere Banktilsyn i et fælles tilsyn, Finanstilsynet, er der opstået behov for at foretage visse konsekvensændringer i §§ 237-242 i lovens kapitel 26 om tilsyn, herunder en harmonisering med de tilsvarende bestemmelser i lov om banker og sparekasser. Desuden foreslås der visse redaktionelle ændringer. Endvidere genfremsættes forslaget fra L 87, hvorefter Finanstilsynet får ret til at indhente oplysninger og foretage inspektion hos øvrige

virksomheder i en koncern, hvori indgår et forsikringsselskab.

§ 237

Stk. 1 svarer til det gældende 1. pkt.

Stk. 2 præciserer, at Finanstilsynet på forsikringsområdet fortsat varetager sine opgaver sammen med et råd (Forsikringsrådet).

Stk. 3 svarer til den gældende § 239, stk. 3.

§ 238

Stk. 1 og *stk. 2* er uændrede.

Stk. 3 udgår. Regler om rådsmedlemmernes evt. inhabilitet fremgår af § 7 i bekendtgørelse om forretningsorden for Forsikringsrådet (Bkg. 1981/593).

De gældende *stk. 4* og *5* bliver herefter *stk. 3* og *stk. 4*.

§ 239

Stk. 1 og *stk. 3* udgår. *1. pkt.* i *stk. 1* om varetagelse af tilsynets daglige forretninger fremgår af § 1 i bekendtgørelse om direktoratet for Forsikringstilsynet (Bkg. 1981/594) og *2. pkt.* i *stk. 1* om direktørens deltagelse i rådets møder fremgår af § 4, *stk. 4*, i bekendtgørelse om forretningsorden for Forsikringsrådet (Bkg. 1981/593).

Det gældende *stk. 3* overføres til forslaget § 237, *stk. 3*.

§ 239 består herefter alene af den gældende lovs § 239, *stk. 2*, som er uændret.

§ 240

Med henblik på en harmonisering af tilsynsreglerne i nærværende lov og lov om banker og sparekasser m.v. er *1. pkt.* i *stk. 1* udformet i overensstemmelse med § 50, *stk. 1*, *2. pkt.* i denne lov.

Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til den gældende bestemmelse om tilsynets kompetence.

Stk. 2 er udarbejdet i overensstemmelse med anbefalingerne i betænkning nr. 1108 «Brancheglidning i den finansielle sektor» side 42-44. Formålet med bestemmelsen er, at gøre det muligt for Finanstilsynet, i det omfang det er nødvendigt, at skaffe sig indseende med transaktioner, som finder sted inden for en såkaldt finansiell koncern, og som har betydning først og fremmest for forsikringsselskabets soliditet og forsikringstagernes sikkerhed.

Som middel til at afgrænse bestemmelsens område er der henvist til de forbindelser mellem virksomheder, som er defineret i årsregnskabslovens § 1, *stk. 2*, nr. 5, 6 og 7. Denne fremgangsmåde er valgt, fordi dansk ret ikke indeholder en samlet, velafgrænset de-

finition af koncernbegrebet, som umiddelbart ville være anvendelig i den foreliggende sammenhæng.

Med henvisningen til årsregnskabsloven omfatter reglen dels alle virksomheder, som er forbundne med et forsikringsselskab, hvadenten forsikringsselskabet er henholdsvis moder-, datter- eller søsterselskab til den pågældende virksomhed, dels alle virksomheder, som er associerede i den i § 1, *stk. 2*, nr. 6, definerede betydning til en hvilken som helst virksomhed inden for koncernen, hvori forsikringsselskabet indgår.

De pågældende bestemmelser i årsregnskabsloven er affattet således:

§ 1, *stk. 2*,

»5. Dattervirksomheder:

aktieselskaber og anpartsselskaber, som er datterselskaber af et selskab, jf. § 2 i aktieselskabsloven og i anpartsselskabsloven, samt andre virksomheder, med hvilken selskabet har en tilsvarende forbindelse.

6. Associerede virksomheder:

virksomheder, som ikke er dattervirksomheder, men i hvilke et selskab har kapitalandele med henblik på en varig tilknytning, der bidrager til selskabets aktiviteter. En virksomhed formodes at være en associeret virksomhed, hvis selskabet ejer 20 pct. eller mere af dens kapital, medmindre andet fremgår af selskabets og virksomhedens forhold og omstændighederne i øvrigt.

7. Koncernvirksomheder:

et moderselskab og dets dattervirksomheder, jf. nr. 5.»

I andre relationer inden for lov om forsikringsvirksomhed omfatter koncernbetegnelsen ikke et moderselskab, der driver anden virksomhed end forsikringsvirksomhed, jf. lov om forsikringsvirksomhed § 3, *stk. 1*.

Stk. 3, 1. og 2. pkt. er uændrede, bortset fra at «industriministeren» er ændret til «Finanstilsynet». *3. pkt.* i lovens § 240, *stk. 2*, udgår, da den fornødne hjemmel findes i § 178, *stk. 1*.

Stk. 4, 5 og 6 er uændrede, bortset fra at der af redaktionelle grunde er ændret, således at det gældende *stk. 4* bliver *stk. 6*.

Lovens § 240, *stk. 6*, udgår, da bestemmelsen er uden praktisk betydning.

§ 241

Bestemmelsen svarer til § 49, *stk. 2* i lov om banker og sparekasser m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 240.

§ 242

Bestemmelsen er uændret, bortset fra at der af reaktionelle grunde er ændret, således at det gældende nr. 5 i stk. 3 er ændret til nr. 2, Nr. 2), 3) og 4) bliver herefter nr. 3), 4) og 5). Endvidere er mindstebeløbet for bidrag til tilsynsvirksomheden ajourført fra 500 kr. til 1.000 kr. årligt.

Stk. 4 indeholder alene konsekvensændringer som følge af ændringer i stk. 3.

I Stk. 6 er mindstebeløbet for bidrag fra gensidige skadesforsikringsselskaber med begrænset formål ajourført fra 200 kr. til 400 kr. årligt.

Til nr. 62

Den foreslåede ændring er en følge af, at forsikringsregisteret blev ophævet ved lov nr. 852 af 23. december 1987 og registreringen af forsikringsselskaber blev overført til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Til nr. 63

En bestemmelse om, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelse af lovens frister i forbindelse med anmeldelse og registrering ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed blev indsat som § 159b, stk. 2, i aktieselskabsloven ved lov nr. 851 af 23. december 1987. Anmeldelse og registrering af forsikringsselskaber blev ved lov nr. 852 af 23. december 1987 overført fra Finanstilsynet til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det foreslås, at der indsættes en endelighedsbestemmelse i lovens § 247a svarende til § 159b, stk. 2, i aktieselskabsloven.

Til nr. 64

Konsekvensændring af forslagens nr. 19.

Til nr. 65

Ved ændringen udvides strafansvaret for tilside-sættelsen af tavshedspligten fra direktører til også at omfatte øvrige ansatte. Lovens § 258, stk. 1, kommer hermed i overensstemmelse med formuleringen i den tilsvarende bestemmelse i § 54, stk. 2, i lov om banker og sparekasser m.v.

Til nr. 66

Efter lovens § 258, stk. 1, 2. pkt, kan medlemmer af et forsikringsselskabs ledelse m.v. straffes, såfremt de ubeføjet røber, hvad de under udøvelsen af deres hverv har fået kendskab om. Denne tavshedspligt er absolut og omfatter derfor også udveksling af oplysninger mellem koncernforbundne selskaber.

Det anføres i betænkning 1108/1987 om brancheglidning, at når der etableres finansielle koncerner, opstår der særlige problemer i relation til denne tavshedspligt, idet de enkelte dele af koncernen vil være interesserede i at kunne anvende oplysninger, der findes i andre dele af koncernen. Når der er tale om oplysninger, der befinder sig i samme koncern, vil overholdelsen af tavshedspligten ofte vanskeliggøres af, at selskaberne kan have lokalefællesskab, fælles personale og fælles bogføringssystemer. Det anbefales derfor at lempe tavshedspligten, så den tilpasses de faktiske tilstande.

Tavshedspligten efter § 258 forhindrer endvidere en effektiv udnyttelse af fælles kapacitet, herunder navnlig edb-systemer, i finansielle koncerner, som ofte netop er etableret med henblik på gennem stor- og samdriftsfordele at opnå en reduktion af omkostningsniveauet.

Endelig erindres, at lovens § 8 kræver, at livsforsikring og anden forsikring ikke drives i samme selskab. Det er ikke rimeligt, at investorbeskyttelseshensyn på denne måde får konsekvenser for koncernens forretningsmuligheder.

På den baggrund foreslås det, at sædvanlige kundeoplysninger kan udveksles mellem selskaber i en finansiell koncern, der er underlagt samme tavshedspligt som forsikringsselskabet selv. Sådanne oplysninger kan være almindelige stamoplysninger (forsikringstagerens navn, adresse, stilling m.v.). Endvidere kan der være tale om oplysninger af økonomisk karakter (forsikringernes art, antal og størrelse). Oplysninger om præmiebetaling til brug for kreditværdighedsundersøgelser vil også kunne meddeles.

Forslaget undtager derimod oplysninger om rent private forhold, herunder helbredsoplysninger. Sådanne oplysninger må alene videregives med forsikringstagerens samtykke i hvert enkelt tilfælde. Udtrykket «rent private forhold» omfatter i øvrigt samme oplysninger som det tilsvarende udtryk i § 3, stk. 2, i lov om private registre m.v.

Det bemærkes, at spørgsmålet om en eventuel samkøring af koncernselskabernes registre eller spørgsmålet om videregivelse af oplysninger om forsikringstagerer til brug ved markedsføring, tillige reguleres af bestemmelserne i § 4, stk. 4, jf. stk. 5, og § 4 b i lov om private registre m.v.

Til nr. 67

Til nr. 67

Forslaget er en konsekvens af forslagens nr. 61, hvorefter tilsynet gives adgang til at indhente oplysninger og foretage inspektioner hos virksomheder, som i øvrigt ikke er omfattet af loven.

Til nr. 68 og 69

Ændringerne vedrører straffebestemmelserne.

Bestemmelsen under forslagens nr. 15 om ledelsens pligt til at underrette Finanstilsynet om forhold, der

er af afgørende betydning for selskabets fortsatte virksomhed, foreslås strafbelagt.

Endvidere foreslås bestemmelserne i § 122, stk. 1 og 3, § 124 og § 127 under forslaget nr. 19 omfattet af strafbestemmelsen i lighed med, hvad der gælder for de tilsvarende bestemmelser i årsregnskabsloven.

De øvrige ændringer er redaktionelle.

Til nr. 70

Da en stor del af lovens nugældende regnskabsregler er strafbelagte, og da disse regler i vidt omfang foreslås erstattet af regler udfærdiget af Finanstilsynet, foreslås det, at hjemlen i § 260, stk. 3, udvides til at omfatte Finanstilsynet.

Til nr. 71

Redaktionel ændring som følge af, at forsikringsregisteret er ophævet ved lov nr. 852 af 23. december

1987 og registreringen af forsikringsselskaber samtidig overført til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Til nr. 72

De nævnte bestemmelser er overgangsbestemmelser, der ikke længere er relevante.

Til § 2

Bestemmelsen i stk. 3 er affødt af det forhold, at håndpantsettning af værdipapirer, depoter og fondsaktiver er konstitueret ved en påtegning eller registrering, der henviser til lovens § 136. Efter forslaget vil den tilsvarende bestemmelse blive lovens § 131. Bestemmelsen sikrer, at lovhensvisningerne er korrekte, også inden de enkelte påtegninger og registreringer er ændret i overensstemmelse med lovforslaget.

Forslaget skønnes ikke derudover at kræve særlige overgangsregler.